

WWW.VETO.BE

Onafhankelijk studentenweekblad van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie

Veto

nummer 1
23 september 2003
Jaargang 30 - 2003-2004

België-Belgique
P.B.
3000 Leuven 1
2/2817
afgifte: Leuven 1
(weekblad - verschijnt niet
van juni tot augustus)

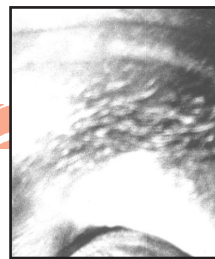
Toppers en floppers van de inschrijvingen
p. 3

De krakers versus Opus Dei
p. 7-9

Drie dimensies bij Cinema Zed
p. 13

Iedere week in Veto: "Het Elixir"
p. 14

GRONDIGE HERVORMING
UNIVERSITEIT OP STAPEL

Geen verkozen rector meer?

André Oosterlinck heeft nog twee jaar te gaan als rector van de K.U.Leuven, maar denkt er niet aan om rustig uit te bollen. In zijn toespraak tijdens de academische openingszitting, ontvouwde hij enkele pistes die de interne structuur van de universiteit grondig door elkaar zouden schudden. Een verhit debat kondigt zich aan.

Thomas Leys

Reeds enkele maanden overlegt rector Oosterlinck in alle discretie met diverse geledingen van de universiteit, zoals de studenten en de decanen. Op basis van een nota van professor Koen Debackere wordt er nagedacht over hoe de K.U.Leuven zich in de toekomst op een doelmatige manier moet organiseren. Door allerlei uitdagingen binnen en buiten de universiteit, wordt de huidige structuur als onduidelijk en te log ervaren. Zo speelt de Academische Raad vaak een dubbele rol als enerzijds inspraakorgaan en anderzijds een orgaan dat beslissingen neemt en dus met het feitelijke bestuur van de universiteit belast is. Nochtans is enkel de Raad van Bestuur, die veel beperkter is samengesteld en geen personeels- of studentenvertegenwoordigers bevat, juridisch aansprakelijk.

De rector heeft echter een afkeer van verkozen vertegenwoordigers in bestuursorganen. Dat zou een gevaar zijn voor de continuïteit en strookt niet met de kwaliteiten die van een bestuurder worden verwacht. Oosterlinck wil de studenteninspraak niet uitschakelen, maar meent dat studenten-bestuurders weinig meerwaarde zouden bieden. Ook de invulling van andere functies, zoals decanen en de rector zelf, kunnen niet langer via algemene verkiezingen verlopen. Een selectiecommissie zou eerst de kandidaten moeten screenen om na te gaan of ze voldoende ervaring, managementcapaciteiten en opleiding hebben. Buitenstaanders zouden in principe dus ook kunnen meedingen naar het hoogste ambt. Nochtans worden de algemene rectorverkiezingen door heel wat professoren gezien als het sluitstuk van de interne democratie aan de universiteit. Rond dit punt mag dus heel wat weerwerk worden verwacht.

De volledige plannen van de rector zullen binnenkort openbaar worden gemaakt en de rector hoopt op een constructief debat met alle actoren. Het ziet er dus naar uit dat we een hete herfst aan de K.U.Leuven zullen krijgen...

Voor het verslag van de openingszitting, zie pagina's 6-7.

(foto Pieter Baert)

1 LEUVEN, 2 SNELHEDEN — p. 7

ONTWERP-CAO VOORGELEGD AAN PERSONEEL

Beslissende dagen voor Alma

Als het personeel van Alma de nieuwe arbeidsvoorwaarden niet aanvaardt, dan zal Alma haar activiteiten moeten stopzetten. Met dat dreigement probeert de raad van bestuur van de vzw LeUCA het personeel te overtuigen om de nieuwe collectieve arbeidsovereenkomst (CAO) goed te keuren. Deze vrijdag wordt de uitslag van het referendum bekendgemaakt.

(tl)

De verliescijfers van Alma van de voorbije jaren zijn méér dan zorgwekkend te noemen. Vooral sinds de invoering van het semesterexamensysteem is het aantal verkochte maaltijden afgenomen. Ook veranderde eet- en leefgewoonten van de studenten zorgen ervoor dat het klantenbestand krimpt. Tegelijkertijd dalen nog eens de subsidies voor de vzw LeUCA, die de Alma-restaurants beheert, en zijn de reserves uitgeput. Vorig jaar liep het verlies zelfs op tot 750.000 euro en ook dit

jaar werd tot dusver een verlies van 250.000 euro geboekt. Alle hens aan dek dus om het schip boven water te houden.

Een derde prijsstijging op een jaar tijd zit er niet meteen in. Daarom zijn drastische maatregelen noodzakelijk op het personeelsvlak. Nadat eerder reeds een aantal afvloeiingen werden aangekondigd, werden deze later ingetrokken omdat de vakbonden dit niet aanvaardden zonder overleg. Tijdens de zomer werd er dan ook onderhandeld over een ruimere CAO die onder meer voorziet in tijdskrediet, brugpensioen en meer flexibiliteit. Dat laatste zou bijvoorbeeld kunnen betekenen dat personeelsleden extra uren kloppen tijdens drukke weken. De vakbonden hebben vragen bij de haalbaarheid van de CAO, die een grote inspanning vergt van het personeel, alsook bij het dreigement van de directie. Bovendien vraagt men zich af waarom de universiteit niet meer inspanningen levert om Alma te redden.

Nadat een eerste personeelsvergadering tijdens de zomer was mislukt, werd recentelijk een nieuwe poging ondernomen. De 140 personeelsleden zullen zich nu uitspreken over de ontwerp-CAO. Coördinator Studentenbeleid en voorzitter van de raad van beheer Dirk Van Gerven heeft intussen wel het dreigement genuanceerd: "Verwerping betekent niet dat de deuren onmiddellijk zullen sluiten, want daarover zullen we nog wel eens honderdduizend keer over nadenken."

GROEP T
LEUVEN HOGESCHOOL

www.groept.be
ENGINEERING • EDUCATING • ENTERPRISING

Cultuur in Leuven

Hoogheachte leezers, rectooren en professoren van onze Katholieke Universiteit van Leuven,

Hiermede wil ick et volghende onderwerp aancaerten: Ick ende hebbe er ghene moeilicheden mede dat er aen onse gheliefde universityt aan ontspanningh worde gedaen edoch wat betreft de kultureele activyten moet ick toch becenne dat ick my niet can herkennen in de nieuwe smaec van de heeren scryvers van de sogenaemde 'cultuurgids van de K.U.Leuven'. Caemerkooren, lente- ende alumniconcertoos, Mattheuspassies, a cappellacooren, stryckkwartetten (wat dat oock ende mooghe wesen) en musie van ene sekere Mozart ende syne companen Weber, Beethoven, Sjostakovits, Ravel, Schöllhorn, Schönberg en andere raare vooghels met vreemde naamen. U can het u al voorstellen: modernistische instrumenten zoals daar zynde de trompet ende viool die onze luit ende trommel vervanghen en zoo hard mooghelyck bespeeld worden. Dit alles gedhurende het ghanse jaar! Alsof er niet meer gewerct moet worden!

Dat hebbe ick ende myne ghesellen de laatste 500 jaar niet meer gesien. Ick stel voor dat men aan dese nieuwlichtery oogenblickelyck ene einde maect, en daarom roep ick de rectooren en organisooren van onse geliefde universityt op om opnieuw cantussen te leyden, waar onse volkliederen, zoals 'io vivat', 'de boerkens smelten van vreugd ende pleysier' ende 'tingelingeling de yscoman', 'meyskens cussen doe ick ghraegh' gesongen worden.

Et sal ene vooruitganc syn!

Lars Tanésy
Personeelslid K.U. Leuven

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16
1																
2																
3																
4																
5																
6																
7																
8																
9																
10																
11																
12																
13																
14																
15																
16																

Doorloper

Horizontaal

1 Favoriete straat van Admiral Freebee – Babysitter **2** West-Vlaamse stad – Godin van de dageraad – Drank **3** Universiteit – Zonder intrest – Uitstraling **4** Kilovolt – Absoluut bevel – Vet **5** Daar – Afgeleide toepassing – Leslokaal – Baardje **6** Deel van de opleiding – Een piepend geluid geven – Herkauwer **7** Zangstuk – Letters vreten – Astronomische eenheid – Watervogel **8** Voorzitter Alumni KULEuven – Dans – Vrouw van Socrates **9** Meisjesnaam – A priori – Ontkenning – Het van alle kanten naar iets toekomen **10** Alarmklok – Tabakproducent – Meer rood gekleurd **11** Sul – Deel van de kachel – Lidwoord – Residentie **12** Artikel – Arbeidsplaatsenovereenkomst – Om de keel te spoelen **13** Landbouwwerktuig – Dans – Zonnegordijn – Rooms-katholiek **14** Boekhoudpakket – Zonder ballen – Indische God **15** Pijnlijk spelletje – Ex-hoofdredacteur Contra. – Meisjesnaam **16** Lichaamsdeel – Niet afgerekend – Fel

Verticaal

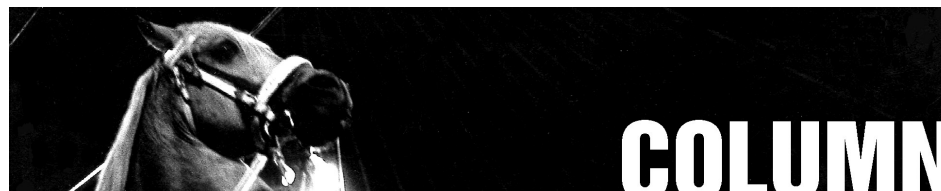
1 Zilverkleurig metaal – Onderricht na zes uur – Kommunistische Partij **2** Verzameld werk – Groef – Kruid **3** Antwoord op het probleem – Nonkel – Wedstrijd **4** Chileens dorp – Proces-verbaal – Universitair **5** Poep – Gebalk – Laatste kwartier – Bijl – Papegaai – Knock-out **6** Telwoord – Waar een boot kan aanleggen – Voegwoord **7** Bedorven – Gek – Jongensnaam – Druppel – Libra **8** Aanhef van brieven – Meisjesnaam – Pers. Voornaamwoord – Uurwerk – Hert **9** Paling – Mythologisch monster – Tijdperk – Grote hamburger **10** Aangename geur – Schuifje – Gevreesde terrorist **11** Nieuw – Waalse stad – Vreemde munt – Voorloper van Belgacom – Onder andere **12** Lichaamsdeel – Meisjesnaam – Niet-gouvernementele organisatie – Ruzie **13** Tweetal – Herkauwer – Boord **14** Naschrift – Sovjet-Unie – Soort gedicht – Hure **15** Bloeiwijze – Poeder van gedroogde eieren – Verenigde Arabische Republiek **16** Behandelingswijze bij een gebroken been – Ex Professo – Rangschikking

Dries De Smet

Alle lezersreacties kunnen bezorgd worden op het redactiesecretariaat in de 's-Meiersstraat 5, 3000 Leuven en moeten vóór vrijdagmiddag 16u binnen zijn, liefst via e-mail veto@veto.be.

De brieven moeten betrekking hebben op in Veto behandelde onderwerpen of op Leuvense (studenten-)actualiteit. Anonieme brieven komen nooit in aanmerking: de schrijver moet steeds naam, studiejaar en adres bekendmaken. Slechts uitzonderlijk, en na uitdrukkelijk en gemotiveerd verzoek, kunnen ze weggelaten worden in Veto.

Brieven die langer zijn dan 2400 tekens worden in principe ingekort. De redactie behoudt zich het recht voor brieven niet te plaatsen.

COLUMN

Toeristen

Laurens De Koster

Zoals elke mooie stad krijgt Leuven weleens toeristen over de vloer, en zoals de meeste toeristen lopen die vaak in grote, gegidste groepen rond. Soms blijf ik even stilstaan als zo'n groep geboeid luistert naar hun gids, en kijk ik lichtjes geamuseerd toe terwijl zij bewonderend mijn dagelijkse omgeving aanschouwen: de Hallen, de Grote Markt of in één geval zelfs het stadspark.

Een heel bijzondere groep vakantie-gangers, die meestal wat langer dan de rest blijven, zijn de eerstekanners. Sommigen noemen hen studenten, maar wie beter kijkt, ziet dat ze in al hun doen en laten echte toeristen zijn: ze kijken met sterretjes in hun ogen naar cafés, vragen aan voorbijgangers "waar de universiteit ergens is" en lopen het liefst rond in grote groepen, met een "ancien" die hun de weg wijst. Ook groepen eerstekanners durf ik dus wel eens stiekem te achtervolgen, bij voorkeur als blijkt dat ze op hun eerste dag al verloren zijn gelopen, ondanks de meegebrachte kaart. Zo moet pakweg een New Yorker of een Parisien ook denken over toeristen en nieuwelingen, denk ik dan: een beetje

meesmuilend, een beetje gemeen en een beetje vertederd.

En eigenlijk ook een beetje jaloeers. Het is een bijna natuurlijke reflex van 'commilitones' om zich superieur te voelen aan de 'schachten', en dat voelt goed. Maar toch, in vergelijking met de ontwapenende naïviteit van de eerstekanner is het maar een mager substituuut. Niets voelt immers zo goed aan als onbeschaamd de weg naar de Naamsestraat te vragen met een schaapachtige grijns op het gezicht, of je zakken vol te stoppen met gratis bons en balpennen op de dito rondleidingen. Soms wou ik — en vele anderen met mij — dat ik het opnieuw kon meemaken.

Vorige week kreeg ik daar een schitterende gelegenheid voor. Op het Hooverplein vroeg ik een vrouw hoe laat het was. Ze wees naar de enorme klok op de toren van de bibliotheek en gaf me een blik die zei "de eerstekanners zijn daar weer". Eerst wilde ik protesteren en uitleggen dat ik verward was, maar toen dacht ik weer aan mijn vorige paragraaf en zei "Ja, ik ben eerstekanner, en daar ben ik trots op!"

Wie inschrijft, die blijft

Elk academiejaar begint met goede voornemens. De K.U.Leuven belooft een boeiende expeditie doorheen de glooiende wetenschapsvelden. De studenten nemen zich voor alle lessen bij te wonen en het jaar vruchtvol af te sluiten. Studeren is dus vooralsnog alom een feest en je inschrijven was alvast een stap in de goede richting.

Joris Beckers

Die inschrijvingen gingen van start op maandag 18 augustus. Een licht gewijzigd systeem lokte enkel de nieuwe studenten naar de Naamsestraat. Zo werden wachtrijen en -tijden grotendeels vermeden. Studenten met enige anciënniteit werden immers uitgenodigd zich online in te schrijven, wat nagenoeg vlekkeloos verliep. Wie toch nog problemen ondervond om zich van thuis uit aan te melden, stond in de Universiteitshal een heus computercentrum ter beschikking. Problemen werden er vingervlug opgelost door de medewerkers. Die problemen waren grotendeels van communicatieve aard. Dat is niet geheel verwonderlijk als groepen van een vijftigtal Chinezen plots besluiten hun academische toekomst te komen verzekeren.

Grap

De overgrote meerderheid van de studenten kwam echter slechts een formaliteit afhandelen. Maanden op voorhand worden ze immers bestookt met de meest veelbelovende studiemogelijkheden. Als kaf en koren uiteindelijk gescheiden zijn, zijn de meesten van hun keuze overtuigd. Toch bleek dat niet altijd even gemakkelijk. Een meisje van Marokkaanse origine dat haar heil in de arabistiek meende gevonden te hebben, had geen rekening gehouden met haar talrijk opgekomen familieleden. Vader zag immers eerder een toekomst in de wiskunde of de Romaanse talen weggelegd

voor dochterlief. De discussie eindigde onbeslist. Bij een volgende bezoek kwam dan weer het regentaat bovendien, maar ook dat was nog niet definitief.

Geen reden tot paniek, echter. Mocht een verregaande twijfel je alsnog overvallen: inschrijven kan tot 3 oktober volgens het huidige systeem. Maar ook daarna kan je met je documenten nog terecht in de Naamsestraat. Bijvoorbeeld om er je broodnodige 'academische zakagenda' af te halen. Ook dit jaar bevatte die weer een uitstekende grap. Werden vorig jaar nog op sadistische wijze de herfst- en krokusvakantie vermeld — waarvan universiteitsstudenten voor alle duidelijkheid niet kunnen genieten —, dan is er in de huidige editie bij de personalia ruimte voorzien om je paswoord te noteren. Sommige faculteiten zijn dan ook reeds begonnen met het versturen van waarschuwingmails om dit ten zeerste af te raden. Geruchten doen reeds de ronde dat er volgend jaar plaats wordt voorzien om je gewenste studieresultaat en graad te noteren.

Vooruit

De gehele inschrijvingscampagne was hoe dan ook een succes. Volgens de laatste gegevens kozen tot nog toe 21.203 studenten voor de Alma Mater. Vorig jaar waren dit rond hetzelfde tijdstip nog 18.825 studenten (+12,4%). Volgens de administratie heeft dit niets te maken met de snellere online-

inschrijvingen. In hoeverre de stijging te maken zou hebben met de uitgebreide mediacampagne van de universiteit, valt moeilijk in te schatten.

Bijna alle faculteiten gaan erop vooruit. Enkel de Landbouwkundige en toegepaste biologische wetenschappen trappelen nagenoeg ter plaatse (-0,4%). De sterkste stijgers zijn Kerkelijk recht (+88,9%), Rechtsgeleerdheid (+21,3%) en Psychologie en pedagogische wetenschappen (+20,7%). Voor de eerste heeft dat te maken met de lage absolute cijfers - van 9 naar 17 studenten - en met het feit dat de richting volgend jaar met één jaar verlengd zal worden.

Voortgezette opleidingen zitten over het algemeen in de lift; het aantal doctoraatsopleidingen is over de ganse lijn gekelderde.

Meisjes kiezen hoofdzakelijk voor Psychologie en pedagogische wetenschappen en Geneeskunde; jongens kiezen eerder voor Economische en Toegepaste (economische) wetenschappen. De verhouding tussen studenten en hun vrouwelijke collega's blijft min of meer gelijk ten opzichte van de vorige jaren: per drie jongens studeren er bijna vier meisjes aan de K.U.Leuven.

Op de campus in Kortrijk kennen enkel de Letteren-richtingen een dipje (-4,6%). Maar dat ligt dan vooral aan de mannen, die de opleidingen Geschiedenis, Romaanse en Germaanse talen massaal de rug toekeren.

Alle andere faculteiten gaan er fors op vooruit. Ook — en eigenlijk vooral — hier moet natuurlijk rekening gehouden worden met de lage absolute cijfers.

Kiribati

Nieuwe eerste-kandidatuurstudenten maken 22% van de studentenpopulatie uit. Zij kiezen voornamelijk voor een Letterenrichting, Psychologie of Pedagogie. Op de tweede rij staan de Economische en Toegepaste wetenschappen en Geneeskunde. Bij jongens steken die Toegepaste wetenschappen er duidelijk bovenuit. Vooral de enige nieuwe mannelijke kandidaat in de Logopedie en audiologie gaat met 49 vrouwelijke collega's ongetwijfeld een uiterst boeiende tijd tegemoet. Voor de enige nieuwe kandidaat Natuurkunde uit Kortrijk dreigt ongemerkt spijbelen dan weer een haast onmogelijke opdracht.

In totaal studeren 3.543 buitenlandse studenten uit 124 verschillende landen aan de Leuvense universiteit. De meesten van hen zijn Nederlands (439), Chinees (390) of Amerikaans (210). Het meest exotisch zijn de enkelingen uit Bhutan, Kiribati en Papoea-Nieuw-Guinea. Leuven blijkt bovendien een heuse trekpleister voor de Mauritiaanse bevolking, die met drie studenten - of 0,00025% van de bevolking - serieus vertegenwoordigd is. Terwijl de campus Kortrijk welgeteld één buitenlandse student telt, voelen de Leuvense buitenlanders zich vooral aangetrokken tot de opleidingen Geneeskunde en Toegepaste wetenschappen.

De meeste buitenlandse studenten hebben zich ingeschreven aan de faculteit Kerkelijk recht, 83,3% met name. Elke vrouwelijke student aan deze faculteit is bovendien buitenlandse.

Meer cijfers over jouw studierichting of over wat die knappe Italiaan of die beeldschone Zweedse studeren, vind je op www.kuleuven.ac.be/studinfo.

KORT • KORT • KORT KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT • KORT

VTK sluit weer aan bij Sociale Raad

De Vlaamse Technische Kring, die de studenten burgerlijk ingenieur verenigt, sluit dit jaar weer aan bij Sociale Raad (Sora). Sora is een geleiding van de studentenkoepel LOKO en houdt zich onder andere bezig met studentenvertegenwoordiging in Alma.

Omdat VTK zich vorig jaar niet kon vinden in de strategie die de Sora-vertegenwoordigers hanteerden bij het medebeheer van Alma — ze stemden onder andere onthouding bij een prijsstijging —, richtte VTK eerst het Anti Prijsstijgingen Actie Comité (APAC) op. Later beslisten de burgerlijk ingenieurs om uit Sora te stappen.

De beslissing van VTK was erg omstreden. Andere kringen verweten VTK dat het opstapte omdat het een stemming had verloren en er deden geruchten de ronde dat het presidium speciale acties voerde om interne twisten te verbergen. Zelfs de VTK-vertegenwoordigers in Sora zouden niet achter de beslissing gestaan hebben.

VTK heeft echter op geen enkel moment de banden met Sora definitief verbroken. De VTK-vertegenwoordigers bleven alle Sora-vergaderingen bijwonen en werkten constructief mee om de financiële problemen van Alma op te lossen. Het nieuwe presidium heeft nu beslist om weer als een volwaardig lid mee te draaien binnen Sora.

Jong-Agalev wil maatregelen tegen hoge kotprijzen

Het gebrek aan voldoende en kwaliteitsvolle huisvesting voor studenten in Leuven blijft voor beroering zorgen. In de rand van de opening van het academiejaar voerde de jongerenbeweging van Agalev actie aan het De Layensplein voor de Sint-Pieterskerk. De groene jongeren bouwden een openlucht kot als protest tegen de stijgende huurprijzen voor studentenkamers in Leuven. Voor Jong-Agalev is het onaanvaardbaar dat men tegenwoordig gemiddeld 250 euro betaalt voor een kot. Studenten konden ook tijdens de actie berekenen hoeveel euro zij eigenlijk zouden moeten betalen aan de hand van een aantal criteria.

Jong-Agalev vraagt aan de lokale én Vlaamse overheid om in te grijpen. Zo

zou het wonen boven winkels fiscaal aangemoedigd moeten worden of zouden vzw's recht moeten krijgen op een renteloze lening om leegstaande kantoor- of bedrijfsgebouwen om te bouwen tot studentenkamers.

Vlaams Volksvertegenwoordiger Ann De Martelaer was ook aanwezig op de actie

en zal binnenkort een resolutie indienen in het Vlaams Parlement met de vraag om een systeem van righthuurprijzen in te voeren. De Martelaer merkt ook op dat veel kansarmen nu op een studentenkamer verblijven omdat er voor hen geen geschikte sociale huisvesting beschikbaar is.

(ld, tl)

Gezocht: studenten, snel!

Geld krijgen om te studeren. Voor je helemaal wild wordt van enthousiasme: je moet daarvoor wel in de juiste richting zitten en een aanvraag indienen voor zo'n premie. Het ANPCB hoopt zo meer studenten aan te trekken die later tewerkgesteld kunnen worden in knelpuntberoepen.

Hanne Vermeiren

BOLOGNAPROCES ZIT OP KOERS

Studenten doen goede zaken in Berlijn

Studenten zijn een volwaardige partner in de harmonisering van het Europees hoger onderwijs. Het is slechts één van de belangrijke garanties uit de conclusies van de conferentie van onderwijsministers die dit weekend in Berlijn bijeenkwamen. De voortgang van het Bolognaproces stond op de agenda.

Thomas Leys

Sinds een dertigtal Europese ministers van Onderwijs in 1999 in Bologna het engagement op zich namen om tegen 2010 hun organisatie van hoger onderwijs op elkaar af te stemmen, is er al veel gebeurd. Na een eerste opvolgingsconferentie in 2001 in Praag, werd nu opnieuw in Berlijn gekeken hoe ver de ondertekenaars van de Bolognaverklaring staan. Volgens minister van Onderwijs Marleen Vanderpoorten heeft Vlaanderen zijn huiswerk goed gemaakt. In april keurde het Vlaams Parlement al een decreet goed dat de belangrijkste krachtlijnen van de Bolognaverklaring in Vlaanderen invoerde. In Berlijn vielen er zelfs complimenten te horen over de manier waarop universiteiten en hogescholen in Vlaanderen in associaties samenwerken.

De conferentie in Berlijn werd voorafgegaan door een hele reeks voorbereidende meetings en uiteindelijk afgesloten met een gezamenlijk communiqué waarin de Bologna-partners de prioriteiten voor de komende jaren vastleggen. Enerzijds is dit de versterking van een systeem van kwaliteitszorg aan de hand van gemeenschappelijke standaarden. Als het Europees hoger onderwijs meer op elkaar gaat lijken, is het immers nodig om te weten welk vlees men in de kuip heeft. Kan een universiteit in Moskou hetzelfde kwaliteitsniveau als de universiteit van Lissabon halen? Anderzijds wil men ervoor zorgen dat de nationale diploma's ook werkelijk naar waarde geschat worden in de andere landen. Door vergelijkbare opleidingsprofielen op te stellen en iedere afgestudeerde een Europees 'diplomasupplement' te geven, moet het makkelijker worden om met een diploma in het buitenland te gaan werken of verder te studeren. Ook de invoering van de bachelor-masterstructuur moet in 2005 helemaal rond zijn.

Iedereen

De Europese studentenkoepel ESIB werkt actief mee aan het Bolognaproces. Sinds de Bolognaverklaring kijken zij vooral kritisch toe op de studentenbelangen en houden zij in het oog of de hervormingen de sociale doelstellingen van het hoger onderwijs niet doorkruisen. In sommige studentenkringen bestond er

Er zijn te veel vacatures en te weinig goed opgeleide belangstellenden in bepaalde technologische sectoren. Om dat onevenwicht op te vangen moeten er meer jongeren de juiste studie aanvatten, zo denkt het Aanvullend Nationaal Paritair Comité voor Bedienden (ANPCB). Die jongeren worden nu gelokt met de slaagpremies.

Het gaat over studies van technische opleiding, directieassistent en boekhouder. In die richtingen kan men een aanvraag indienen voor de premies. Wie dan slaagt in zijn eerste jaar, in eerste zit, krijgt 200 euro.

immers vrees voor de eerder economische visie in de Bolognaverklaring. Het Berlijncommuniqué bevat evenwel een aantal stellingnamen die volledig in lijn liggen van de vragen van de studenten. Het hoger onderwijs moet toegankelijk blijven voor iedereen die de nodige capaciteiten bezit. Studiefinanciering is daarbij een belangrijke factor en zou ook moeten gebruikt kunnen worden om in het buitenland te gaan studeren. De rol van studentenvertegenwoordigers in de hervormingen wordt benadrukt en gewaardeerd. Ook in de onderwijsinstellingen zelf zouden studenten betrokken moeten worden bij het bestuur. Een sterke conclusie is dat onderwijs een publiek goed moet blijven. In het kader van de GATS-onderhandelingen bestaat er immers een stroming om het hoger onderwijs te gaan privatiseren.

De dure woorden op Europees niveau hebben echter geen onmiddellijke impact voor de hoger onderwijsinstellingen. Dat is ook het opmerkelijke aan heel het Bolognaproces. Het is gestoeld op de vrijwilligheid van de partners die naar eigen inzicht en geïnspireerd door de Europese afspraken, in eigen land hun systemen hervormen. Stephan Neetens, toponderhandelaar voor ESIB en gewezen voorzitter van LOKO-Kringraad, vertelt: "Het Berlijncommuniqué is een belangrijk instrument voor studenten en andere groepen om naar terug te grijpen. Door concrete doelstellingen voorop te stellen en hier voorwaarden aan te verbinden, weten de landen in welke richting ze moeten werken." Toch zijn er ook pogingen, onder meer van de Europese Commissie, om het hele Bolognaproces meer te institutionaliseren. Daar lijken de Bolognalanden — en dat zijn er ondertussen al een veertigtal — echter minder happig op.

Kader

Een nieuwe afspraak werd gemaakt in 2005 in het Noorse Bergen. De Vlaamse Vereniging van Studenten, die ook aanwezig was in Berlijn, ziet een aantal uitdagingen. Zo zou de doorstroom van de bachelor naar de master onvoorwaardelijk moeten gegarandeerd worden. Hier en daar gaan er immers stemmen op om voor de master een hoger inschrijvingsgeld te vragen of een toelatingsproef in te richten. In eigen land staat er intussen nog genoeg werk op de plank. Zo behandelt het Vlaams Parlement binnenkort het decreet dat flexibele studietrajecten mogelijk maakt en zal de participatie van studenten in hogescholen en universiteiten een beter decretaal kader krijgen.

Nuttige Internetadressen:

www.vvs.ac
www.bologna-berlin2003.de
www.ond.vlaanderen.be/bolognaproces

Wie afstudeert in de richting kan nogmaals 200 euro ontvangen. Deze keer wordt er zelfs niet gekeken naar tweede zit of bisjaren. Als je dan tenslotte nog een beroep aanvat in de goede sector in een bedrijf aangesloten bij het Paritair Comité, binnen de twaalf maanden of een contract ondertekent van tenminste één jaar, voor 1 januari 2004, krijg je 350 euro. Ook andere maatregelen zoals startersbanen en recht op vorming moeten deze sectoren opnieuw aantrekkelijk maken. Al deze premies kunnen slechts verkregen worden vanaf het komende academiejaar. Wie dus net afgestudeerd is, kan enkel nog de laatste 350 euro verkrijgen.

Het doel van deze maatregelen is tweevoudig. Enerzijds moeten studenten gestimuleerd worden om voor de opleiding te kiezen. Anderzijds is het een ondersteuning voor bedrijven want hun toekomstige werknemers worden goed opgeleid.

Critici

Het grote probleem is echter niet een tekort aan belangstellenden, maar een tekort aan interesse. De beroepen mogen dan nog zoveel toekomst beloven, jongeren worden er niet massaal door aangetrokken. Dat is natuurlijk niet enkel omdat de beroepen onbekend, en dus onbemind, zouden zijn. Het is vooral de lage status en de houding tegenover het soort job die een barrière opwerpen.

Critici zeggen dan ook dat men door de premies de betreffende sectoren niet hoger zal inschatten en dat er dus niet meer studenten zullen aangetrokken worden. Er is eerder een wijziging in visie nodig om de balans terug in evenwicht te brengen. Deze critici steunen op precedentes in de bouwsector en de verplegende sector waar

soortgelijke premies werden uitgereikt. In de bouwsector werden deze echter terug afgeschaft wegens te beperkt succes. Hier kreeg men de beloning pas zes maanden na het behalen van het diploma. De meeste afgestudeerden hadden toen al een baan, waardoor de beloning niet zo'n grote indruk meer maakte.

Omkopen

Toch wil het ANPCB het erop wagen. Het ziet immers geen andere mogelijkheid en bovendien is het geld beschikbaar. De studenten moeten zelf wel de premies aanvragen, op het einde van het jaar en met een bewijs van hun slagen.

"Omdat die aanvraag pas op het einde van het jaar zal gebeuren, hebben we nu nog niet echt een zicht op het succes van de campagne," zegt An van den Broeck van het Sociaal Fonds. De maatregel is volgens haar echt bedoeld als een extra stimulans. "Daarom hebben we gekozen voor een niet al te hoge premie. We willen immers studenten niet omkopen." Het geld is afkomstig van het werkingsgeld van het Sociaal Fonds. Enkel de werkgever die aangesloten is bij het Paritair Comité 218 moet een tiende procent van zijn loonmassa afstaan.

Van den Broeck: "Het is geld van de bedrijven dat nu eigenlijk terugvloeit. We kunnen dit dan ook enkel doen voor de eigen sector. Het initiatief is het eerste dat verder gaat dan de eigenlijke bedrijven zelf, aangezien de studenten nog niet tot het bedrijf behoren op het ogenblik dat ze de premie kunnen ontvangen."

Meer info op: www.sfonds218.be

Wie betaalt de rekening voor hoger onderwijs?

Drie professoren aan de UCL – en dat is dus niet de “Franstalige universiteit in Leuven” zoals een onafhankelijk dagblad schreef – hielden vorige week een pleidooi voor een hoger inschrijvingsgeld aan de universiteit. De reacties waren niet mals, maar vaak ook ongunstig. In ieder geval is ook in Vlaanderen de discussie geopend.

Thomas Leys

Het inschrijvingsgeld is de meest zichtbare studiekost. Wie zich via Internet inschrijft aan de K.U.Leuven, krijgt een paar dagen later netjes een factuur opgestuurd voor een bedrag van 488 euro. Beursstudenten of deeltijdse studenten betalen minder. Natuurlijk zijn cursussen, vervoer, huisvesting, voeding... niet in dat bedrag inbegrepen. Uiteindelijk kan de totale leef- en studiekost van een jaartje unief oplopen tot een kwart miljoen frank, zo bleek althans uit berekeningen van de Dienst Studentenvoorzieningen van de K.U.Leuven. Daarom bestaat er nog een systeem van rechtstreekse of onrechtstreekse studiefinanciering: ouders van studenten krijgen een fiscaal voordeel en minder goeie studenten maken aanspraak op een studietoelage.

Omgekeerd is het inschrijvingsgeld ook niet voldoende als financiering voor de universiteit. Die krijgt haar geld nog altijd in de eerste plaats van de overheid, wat dus betekent dat iedereen meebetaalt voor onze Alma Mater. Er moet tenslotte betaald worden voor de infrastructuur en het personeel. Over het financieringsniveau hoeven de universiteiten alvast niet te klagen, zeker niet in vergelijking met de toestand waarin de hogescholen verkeren. Bovendien is het bedrag dat de universiteiten krijgen al een paar jaar bevroren, zodat het aantal ingeschreven studenten geen invloed heeft op de toelagen. Voor de Universiteit Gent wordt dit wel meer en meer een probleem omdat zij net haar aantal studenten sterk zag stijgen. Ook allerlei onderwijshervormingen brengen extra kosten mee.

Kosteloos

Het inschrijvingsgeld is dus slechts een klein aspect van de financiering van hoger onderwijs. Naast een bron van inkomsten, is het inschrijvingsgeld vooral een drempel om mensen te verhinderen zich onbezonnen in te schrijven. Uiteraard mag het bedrag niet zo hoog zijn dat potentiële studenten afgeschrikt worden uit louter financiële overwegingen. Dat zou immers de vrije toegang tot het hoger onderwijs verhinderen voor zij die wel de mogelijkheden bezitten. Daarom is er ook het verlaagd inschrijvingsgeld voor (bijna-)beursstudenten. Een ideaal inschrijvingsgeld bestaat echter niet, net omdat het inschrijvingsgeld alleen studenten er niet van zal weerhouden zich al dan niet in te schrijven aan de universiteit. Daarvoor zijn andere factoren meer doorslaggevend. Toch kwam de studentenbeweging in het verleden meermaals op straat om te protesteren tegen een verhoging van het inschrijvingsgeld.

Aan de Vlaamse universiteiten blijft de hoogte van het inschrijvingsgeld redelijk stabiel. De maximale en minimale bedragen zijn immers in een decreet vastgelegd en de universiteiten stemmen ieder jaar hun inschrijvingsgeld op elkaar af. Enkel de overheid kan dus besluiten tot een

verhoging van het inschrijvingsgeld. In België heeft het Arbitragehof, dat waakt over de toepassing van de grondwet en de internationale mensenrechten, echter geoordeeld dat de overheid de maximale inschrijvingsgelden niet substantieel mag verhogen. Het Hof leidt dit af uit een internationaal verdrag dat onder meer de geleidelijke invoering van kosteloos hoger onderwijs bepaalt; weliswaar voor zij die de capaciteiten bezitten. Het inschrijvingsgeld mag wel worden aangepast aan de levensduur. Dat arrest is een grote overwinning voor de studenten geweest, maar stelt overheid en universiteiten voor de vraag welke andere inkomstenbronnen er moeten aangeboord worden.

Falen

Hoger onderwijs blijft immers een sector waar veel geld ‘verloren’ gaat. Studenten die na één of twee jaar afhaken, hebben niet alleen de onderwijsinstelling geld gekost, maar hebben ook hun arbeidsloopbaan zien verkorten, wat dan ook weer

Van Parijs. In een wetenschappelijk tijdschrift publiceerden zij een bijdrage waarin voorgesteld wordt het jaarlijks inschrijvingsgeld op te trekken tot 4.000 euro of misschien zelfs 6.000 euro. De auteurs hebben hun bijdrage ook geschreven met de situatie van de Franse Gemeenschap in het achterhoofd, waar de universiteiten in een meer penibele financiële positie zitten. Goed wetend dat een student of zijn ouders zulke bedragen niet op tafel kunnen leggen, voegen zij er een belangrijke modaliteit aan toe: het bedrag moet pas na het behalen van een diploma worden betaald en ook pas wanneer men een bepaald inkomensniveau heeft bereikt.

Hinderpaal

De reacties op het voorstel waren heftig. De minister van Hoger Onderwijs van de Franse Gemeenschap, Françoise Dupuis (PS), sprak over een “onrechtvaardig systeem dat de problemen naar later verschuift”. Ook het kabinet van de Vlaamse

bestudeert, stelt vast dat de vrije toegang tot het hoger onderwijs lang niet bereikt is. De laatste jaren stelt men zelfs vast dat het aandeel studenten uit de hogere inkomensklassen stijgt, terwijl studenten die het financieel moeilijk hebben, minder aantrokken worden door hoger onderwijs. Hierdoor bieden allerlei maatregelen, zoals het lage inschrijvingsgeld en studiefinanciering, vooral voordeel voor zij die het eigenlijk niet nodig hebben. Dat is het zogenaamde Mattheüs-effect. De overheid kan niet blind blijven voor deze realiteit en zal dus het huidige systeem moeten evalueren.

Rechtvaardig

Wat de UCL-professoren uiteindelijk voorstellen, is een studietaks: universitair betalen een bijzondere belasting die andere werknemers niet hoeven te betalen. Het is bekend dat een werknemer met een universitair diploma gemiddeld vijftien procent meer verdient. Omdat zij hebben genoten van een grotendeels door de overheid gefinancierde opleiding, moeten zij later met hun hoger loon ook een deel daarvan terugbetalen. Bovendien kan de hoogte van die belasting nog variëren naar inkomensniveau. Een afgestudeerde historicus zal misschien later niet evenveel verdienen als een jurist. Hoewel de ‘investering’ van beide studenten ongeveer even groot is, is het ‘rendement’ verschillend. Tegenstanders hebben een sterk argument door te stellen dat ons systeem van inkomstenbelasting reeds progressief is, wat betekent dat de breedste schouders ook de zwaarste lasten dragen. Een universitair betaalt gemiddeld al meer belastingen, dus een studiefinanciering zou weinig verschil maken.

De studietaks is overigens geen nieuw idee. In Nederland heeft het Centraal Planbureau, een instelling die projecties voor de overheidsuitgaven maakt en méér autoriteit bezit dan zijn tegenhanger in België, al meermaals gepleit voor een deregulering — lees: verhoging — van het collegegeld en sinds kort ook voor een studietaks. Daar zou ook de studiefinanciering, die in Nederland rechtstreeks aan de student wordt uitbetaald, later worden terugbetaald via een belasting. Opvallend is dat linkse partijen wel voor het voorstel gewonnen zijn en ook de Nederlandse studentenkoepel LSVb pleitte tien jaar geleden al voor een zogenaamde ‘academicusbelasting’. Hoewel de idee kapitalistische trekjes heeft en vanuit een economische redenering is ontstaan, blijkt het door sommigen dus toch als sociaal rechtvaardig te worden beschouwd. Deze voorstanders waarschuwen wel voor mogelijke gevaren. Een studietaks mag er niet toe leiden dat een jonge afgestudeerde te weinig zou verdienen.

In Vlaanderen zal de discussie over de financiering van het hoger onderwijs sowieso opnieuw losbarsten voor 2006. Dan moet er immers een nieuw financieringssysteem op poten staan. Het valt af te wachten of de overheid, die al een voldoende krappe begroting heeft, en de onderwijspartners het sleutelen aan het huidige systeem nog steeds als een taboe zien. Toch kan het wellicht geen kwaad om met een open geest de alternatieven te onderzoeken om na te gaan hoe ons systeem van hoger onderwijs zowel betaalbaar als democratisch kan blijven voor iedereen, dus voor belastingbetaler én student.

Wat de UCL-professoren uiteindelijk voorstellen, is een studietaks: universitair betalen een bijzondere belasting die andere werknemers niet hoeven te betalen

gevolgen heeft voor de sociale zekerheid. De schuld hiervoor hoeft natuurlijk niet in de schoenen van die studenten geschoven te worden; iedereen, en dus ook de overheid, heeft er belang bij dat er zo weinig mogelijk studenten falen in hoger onderwijs. Sommigen pleiten daarom ook voor een verplichte toelatingsproef, maar zo'n proef blijkt vaak niet voldoende nauwkeurig te zijn. Het is niet omdat een achttienjarige niet door een proef raakt, dat hij later zijn intellectuele talenten niet zou kunnen ontplooiën. Anderen, waaronder de studentenbeweging, pleiten daarom voor een oriëntatieproef, die de student eerder adviesinformatie moet geven over zijn of haar mogelijkheden.

Terug naar het geld: is het huidige systeem van een relatief inschrijvingsgeld nog wel adequaat? Democratisch is het wel, maar de belastingbetaler voelt dit dan ook. Hier en daar gaan stemmen op, studenten zelf te laten instaan voor het betalen van hun opleiding. Dat is ook het pleidooi van de drie economen van de Université Catholique de Louvain (UCL), Jean Hindriks, Vincent Vandenberghe en Philippe

minister van Onderwijs Marleen Vanderpoorten (VLD) reageerde afwijzend. Beide ministers verdedigen het huidige systeem en willen liever de algemene middelen van de universiteiten verhogen. Een aantal reacties fixeerden vooral op het zeer hoge jaarlijkse bedrag, hoewel het echter niet de bedoeling is dat dit bedrag in één keer wordt betaald. Uiteindelijk gaat het om een uitgestelde lening van de staat, waarbij de afbetalingen beginnen een tijdje nadat het diploma is behaald en van zodra men een inkomen heeft. Door echter te suggereren om met het inschrijvingsgeld te prutsen, hebben de UCL-professoren geraakt aan een heilig huisje, waardoor hun voorstel haast onmiddellijk werd gekelderd.

Is dit wel terecht? Er zijn wel degelijk argumenten te vinden voor een grotere inbreng van de afgestudeerden bij de financiering van hun opleiding. Het arrest van het Arbitragehof hoeft daarbij geen hinderpaal te zijn. Er zijn systemen te bedenken waarbij het inschrijvingsgeld de lucht ingaat, maar die toch democratischer en rechtvaardiger zijn. Wie immers de effecten van het huidige systeem nader

We zijn weer vertrokken!

Terwijl voor vele studenten het jaar begonnen is met het inrichten van een kot, een gratis vat in de fakbar of een rondleiding door het Leuvense, vielen op de Academische Zitting zowel belovende, waarschuwendende als kritische woorden.

Hanne Vermeiren

Traditiegetrouw begon de opening van het jaar met een eucharistieviering in de St-Pieterskerk. Bijna volledig tweetalig werd er natuurlijk aandacht besteed aan de opening van het jaar. Naast de togati waren er ook veel buitenlandse studenten aanwezig, de camera in de aanslag, om het thuisfront te tonen hoe katholiek deze universiteit wel is. Naast katholiek en traditioneel ook een heel klein beetje vooruitstrevend, met slotlied 'Hobbits Hymn' uit Lord of The Rings.

Competitie

Na de viering vertrok de stoet der togati via de Grote Markt en de Naamsestraat naar het Pauscollege waar de trompetten paraat waren. Voor de PDS-aula betreden werd, kreeg men nog een pamflet in de handen gedrukt. Een protestbrief van het KVHV om

Daarna was het aan de rector; 32 minuten lang vergastte hij de aanwezigen op "Tussen academische vrijheid en behoorlijk bestuur". Hij behandelde daarin zijn visie op onafhankelijkheid en vrijheid van een universiteit. Volgens hem ligt vrijheid in de gebondenheid, de doelgerichtheid en het vervullen van onze taak. "Een marginale controle op de uitoefening van de academische vrijheid is noodzakelijk," aldus Oosterlinck: "al moet dit met de nodige schroom gebeuren."

Jong talent

Ook inspraak was een pijler in zijn uiteenzetting. Hierbij ging hij dieper in op de vraag van studenten om, naast in verschillende andere raden, ook in de Raad van Beheer, de wettelijke schakel tussen de universiteit en de overheid, te mogen zetelen. Volgens Oosterlinck zijn er

neel) pleitte voor 'Investeren in jong talent'. "De samenleving in het algemeen en de economie in het bijzonder hebben nood aan gemotiveerde onderzoekers die de wetenschappen verder ontwikkelen," vertelde zij.

eerste voorbeeld van de malaise. Daarnaast was er het huisvestingsdossier, waarin ook burgemeester Tobback niet gespaard werd van kritiek. De oplossingen die hiervoor geboden werden, zoals onlangs nog de belofte van een grootschalig project met mogelijk duizend extra kamers krijgt een duidelijk antwoord: "Deze oplossing komt drie jaar te laat."

Handjevol

Het derde punt dat de situatie van de sociale sector in de verf zette was Alma. Ook in deze problematiek reageerde de academische overheid veel te traag. Delen sloot af met een vraag naar meer middelen en een financieel gezond beleid voor de sociale sector. "Wij, wij willen de Russische winter voor zijn," besloot hij.

Toch loopt blijkbaar niet alles zoals gewenst. "Slechts één derde van de assistenten behaalt uiteindelijk de doctortitel. Opmerkelijk is dat heel weinig assistenten binnen de afgesproken termijn hun doctoraat afwerken. Slechts één vierde van hen behaalt het doctoraat binnen de tijd van de 7 jaar."

Een oplossing moet volgens haar gezocht worden in duidelijk omschreven richtlijnen omtrent het doctoraatsproject, de termijn waarin het doctoraat afgelegd moet worden en de overige taken. Zo kunnen conflicten, die resulteren in het voortijdig afbreken van het doctoraat, vermeden worden.

Blitzkrieg

Tenslotte was het spreekgestoelte vrij voor Bram Delen, studentenvertegenwoordiger, met 'Eén Leuven? Twee snelheden!'. In tegenstelling tot de rustige aanloop die de vorige toespraken hadden gekend, nam deze meteen een krachtige start. "Er ruist wat door het struikgewas, de rector is op tocht!" Verder vergeleek hij de rector met een machtswellustige Napoleon, maar waarschuwde meteen voor de Russische winter.

De twee verschillende snelheden waarover hij sprak waren enerzijds de Blitzkrieg van Oosterlinck in zijn associatiegedrag en anderzijds de sociale sector die door tekort aan middelen en aandacht hopeloos achterop blijft. Het Psychotherapeutisch Centrum dat met z'n dertien zo'n duizend oproepen per jaar te verwerken krijgt was het

De studentenspeech werd onthaald op een overtuigend applaus. Ook tijdens de toespraak duidde de reactie van de aanwezigen studenten op een grote eensgezindheid. De reactie die Oosterlinck hier meteen tegenaan wilde smijten, werd opgehouden door het handjevol KVHV'ers die spontaan de Vlaamse Leeuw inzetten. Dat het Universitair Koor zich klaarzette om hetzelfde lied aan te heffen, ontging hen volledig.

Na de tweede strofe kreeg Oosterlinck dan toch de kans om te reageren op de studentenspeech. "Gelukkig zijn de studenten niet dezelfde als hun vertegenwoordigers." Geen verdere commentaar.

Na het zingen van de Vlaamse Leeuw door het koor en de aanwezigen vertrokken men naar de Hallen waar een receptie verzorgd was. Het academiejaar is weer begonnen. Hopelijk zorgen de gesproken woorden voor positieve veranderingen.

(foto's Pieter Baert)

te reageren op het verzaken aan het zingen van de Vlaamse Leeuw vorig jaar.

In afwezigheid van kardinaal Danneels was Minister Dirk Van Mechelen de eerste spreker op de Academische zitting. Zijn toespraak over "Kenniss, onze duurzame grondstof voor 2010?" stond bol van de cijfertjes die aan de universiteit zijn toegekend aan onderzoek. Ook de huidige situatie die gekenmerkt wordt door competitie op het vlak van kennis, werd door hem uit de doeken gedaan.

belangrijke kanttekeningen te maken bij dit voorstel. "Inspraak is niet hetzelfde als medebeheer. Wie medebeheer wil, moet ook mede-aansprakelijkheid of zelfs hoofdelijke aansprakelijkheid aanvaarden." Oosterlinck vermeldde dat hij het zich moeilijk kon voorstellen dat dergelijke aansprakelijkheid een meerwaarde zou betekenen voor studenten of hun vertegenwoordigers.

Isabelle Huys, de vertegenwoordigster van het AAP/BAP (assisterend academisch personeel en bijzonder academisch perso-

Eén Leuven? Twéé snelheden!

Beste studenten,
Beste niet-studenten,

Er ruist wat door het struikgewas, de rector is op tocht. Als een Vlaamse Napoleon trekt hij door het onderwijslandschap, waar hij zich associeert met zowat alles en iedereen. Meer dan 40% van de Vlaamse studenten werd zo ingelijfd. Maar net zoals Napoleon dreigt ook de rector zich vast te lopen in een Russische winter. Veroveren is zijn tweede natuur, hervormen ondertussen ook. De hervormingswind — of kan men eerder spreken van een strenge vorst — is volop aan de gang. De grote roerganger wil dat zijn plannen doorgevoerd worden, nog voor december.

Op de laatste Academische Raad stelde de rector zijn grootscheepse project voor: twee van de vier studentenvertegenwoordigers vliegen eruit, de decanen krijgen een adviserende functie en zo houdt ons beider Academische Raad op te bestaan. Wie ook maar een beetje benul heeft van de machtsverhoudingen binnen onze Alma Mater, beseft maar al te goed dat zo de inspraak van studenten, maar ook van de decanen, gefnuikt wordt, ondanks onze beleidsgezinde speech van vorig jaar. Wij, studenten, samen met de assistenten, professoren en decanen zijn de soldaten van onze Napoleon-rector. Er wordt van ons terecht coöperatie verwacht in plaats van afbraakpolitiek, maar wanneer wij onze goodwill tonen, worden we terstond met de glimlach opzij geschoven.

De rector creëerde een roemrijke associatie, de grootste, de mooiste en de meest katholieke, maar het wordt er ééntje zonder studentenvertegenwoordigers. In zijn magnifieke kasteel is geen plaats voor voetvolk. U heeft gelijk, we overdrijven; we zullen natuurlijk wel ergens mogen zetelen, maar we willen méér zijn dan de kamerplant van dienst. Door deze hervormingen wordt onze Alma Mater steeds meer een bedrijf en steeds minder een academische instelling. Niet voor niets omschrijft *the Catholic Encyclopedia* de term 'rector magnificus' als 'president'. Waar onze president spreekt over een evenwicht tussen efficiënt beleid en academische vrijheid, zien we in praktijk machtsconcentratie en management ontstaan. Nog even en de *Financieel Economische Tijd* kondigt een beursgang aan. Nochtans zijn wij geboren uit de 'universitas'-gedachte, ze is onze sterkte en wij wensen het zo te houden. Ooit stond hier nog een geboren redenaar die zei: "We zijn een vrije universiteit, met democratische inspraak op alle niveaus, misschien een wat begeleide, maar geen geleide democratie." Het mag duidelijk zijn dat de huidige rector op een andere golf lengte zit.

En terwijl onze rector duchtig andere steden annexeert, blijkt dat zijn eigen kasteel op instorten staat. We zijn inderdaad de grootste. Het is alleen maar de vraag: hoe lang nog? Want waarom zou een student vandaag nog kiezen voor Leuven? In al de internationaliserings- en associëeringsdrang heeft men immers iets belangrijks over het hoofd gezien. We worden meer en meer geconfronteerd met 'een Leuven van de twee snelheden'. Het hoge tempo van de institutionele hervormingen kan nauwelijks worden bijgebeend door de sociale sector. En dit treft ons in ons dagdagelijks bestaan: onze maaltijd, ons kot en onze gezondheid. De sociale sector, vroeger dé grote Leuvense troef, begint meer en meer op Ground Zero te lijken. De sector kampt met gebrek aan financiering, visie en leiding.

Neem nu het Psychotherapeutisch Centrum. Dit functioneert gebrekkig; het centrum is onderbemand, ondergefinancierd en overbevraagd. Van een dertienkoppige vaste staf wordt verwacht psychologische hulp te bieden aan ongeveer duizend studenten per jaar. Dit is gewoon niet realistisch. En het wordt alsmáar erger; de werkdruk neemt toe. Steeds meer

Burgemeester Tobback houdt van gezinnen in het centrum. Zij betalen belastingen. Wij daarentegen betalen slechts taksen en hebben toch geen stemrecht. Door een reeks maatregelen die de facto hebben geleid tot een kotenstop groeide in Leuven een tekort aan studentenkamers. Concreet betekent dit dat een kot vandaag gemiddeld 250 euro per maand kost en laat ons eerlijk zijn: dit is

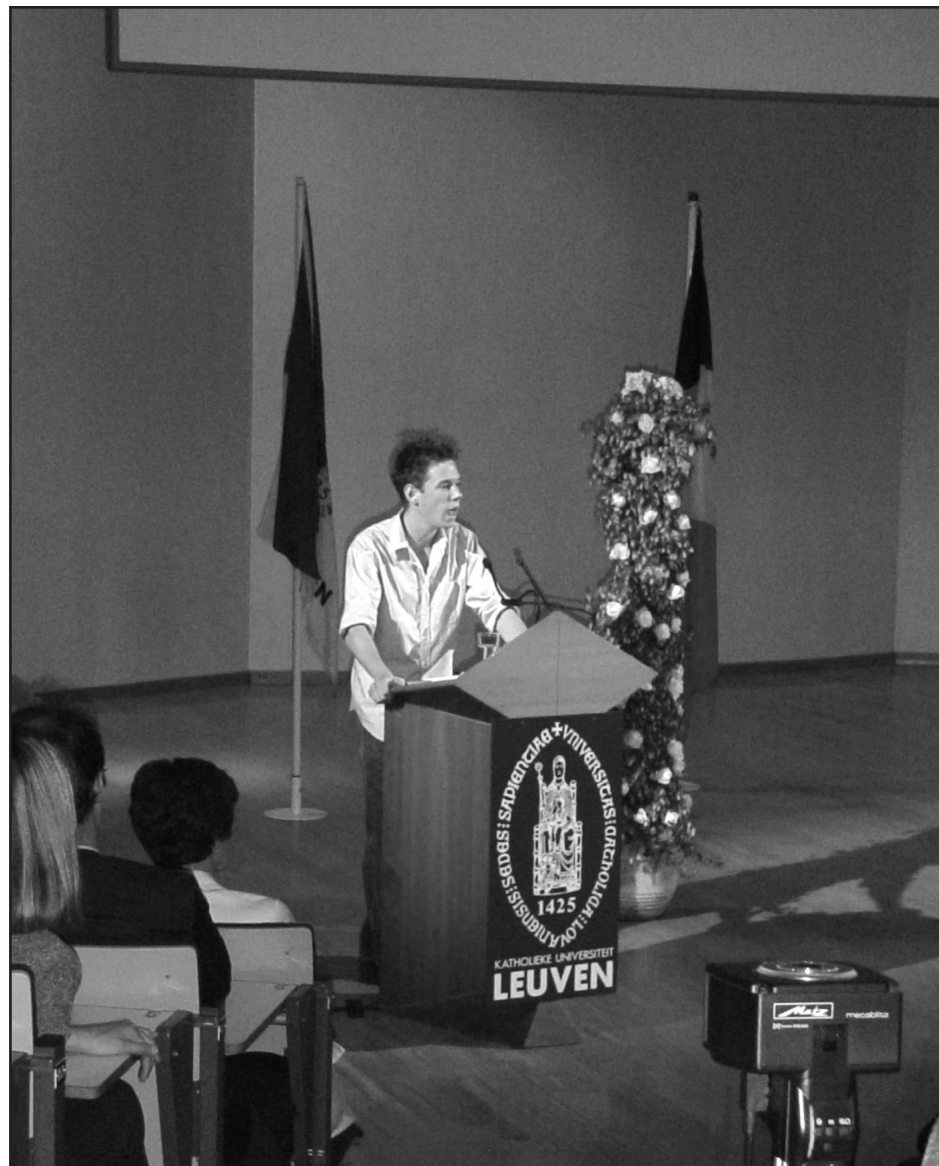
in het Vlaamse onderwijslandschap slechts aan haar personeelsleden vragen om tijdelijk een dakloze buitenlandse student in huis te nemen. Wat een afgang! We zijn nu één jaar later en het kotentekort is er nog steeds. Gelukkig werden onlangs ambitieuze plannen bekend gemaakt: men sprak van duizend extra kamers. Uiteraard juichen wij dit toe, maar met een wrange smaak in de mond. Deze oplossing komt drie jaar te laat. Vele Leuvense studenten zullen de komende jaren letterlijk de rekening mogen betalen voor deze laksheid.

En de Griekse tragedie van de sociale sector eindigt niet met het Psychotherapeutisch Centrum, noch met het huisvestingsprobleem. Wij presenteren u ons lichtpunt in hongerige dagen: Alma, hét zorgenkind van de sociale sector. De laatste jaren is het oude vlaggenschip van de studentenvoorzieningen verzeild geraakt in een echte overlevingsstrijd. En of Alma deze zal winnen is twijfelachtig. De omzet heeft een gigantische duik genomen door veranderde voedselgewoonten, officiële en verdoken prijsstijgingen alom en vermindering van maaltijkwaliteit. Het antwoord van de directie is naar aloude gewoonte een kleine prijsstijging en — net niet — de afschaffing van de gratis frieten, het laatste heilige huisje van Alma. Net zoals in het huisvestingsdossier reageerde de academische overheid veel te traag. De stilaan legendarische hervormingsdrang van onze Napoleon-rector was en is hier ver zoek. Het is duidelijk dat de totaal ontspoorde personeelskost Alma langzaam wurgt; ondanks ons aandringen vallen de noodzakelijke ontslagen niet. Toch blijft, op Alma's Raad van Beheer, de volhardende directie gesteund door de vertegenwoordigers van de academische overheid. Bovendien hypothekeert Alma's toestand voor een stuk de werking van de gehele sociale sector, die sowieso al extra aandacht nodig heeft. De subsidies voor Alma zijn uiteraard zinvol, maar dan mogen ze niet in de bodemloze put verdwijnen die men sinds jaren zorgvuldig aan het graven is.

De gemiddelde student huivert van de stelling "vroeger was het beter". Maar toch, vroeger sprak op deze dag een rector de woorden: "Voor ons zijn de toelagen voor de sociale sector geen toemaatje. En ik waarschuw: men kan ter zake geen wig drijven tussen de universiteit en haar studenten. De studenten zijn de universiteit, en wij zijn solidair, met hen en hun belangen. Dit is geen demagogie. Het is een correcte opstelling. Omdat studenten belangrijk zijn."

Meer middelen is slechts de eerste stap van een lange mars. Een financieel gezond beleid en een succesvolle uitvoering van de taken van de sociale sector kunnen de student, en bij uitbreiding werknemer, van deze Alma Mater alleen maar ten goede komen. Het zou onze universiteit aantrekkelijker maken voor nieuwkomers. Bovendien staan er heel wat competente medewerkers te popelen om hun tanden te zetten in het logge apparaat en de vastgeroeste dossiers. De bergen die deze enthousiastelingen moeten verzetten, zijn echter reusachtig, de krachten waar zij mee te maken krijgen vaak onvermurwbaar, maar noteer alvast dat de studenten, zij aan zij met de K.U.Leuven en het stadsbestuur, de bal aan het rollen willen brengen. Wij, wij willen de Russische winter voor zijn.

Deze speech werd voorgelezen op de Academische Zitting bij opening van het academiejaar 2003-2004 aan de K.U. Leuven door Bram Delen, vertegenwoordiger van de studenten.

“Toen het probleem zich acuut stelde, kon de grote K.U.Leuven met al haar invloed in het onderwijslandschap slechts aan haar personeelsleden vragen om tijdelijk een dakloze buitenlandse student in huis te nemen. Wat een afgang!”

studenten bezoeken het centrum in de hoop een oplossing te vinden voor hun specifieke problemen. En die los je niet in een handomdraai op. Als gevolg zien we de wachtlijsten exploderen. Ons psychotherapeutisch centrum slaagt er daardoor met moeite in een volwaardig alternatief te bieden voor de privé-sector. Indien men in de toekomst kleine, maar ook minder kleine drama's wil vermijden, hebben we een centrum nodig dat zijn zware en belangrijke taak naar behoren kan vervullen.

Ook het huisvestingsdossier leest als een blunderboek van onze Alma Mater. Toegegeven, hier ligt de voornaamste verantwoordelijkheid bij het stadsbestuur.

schan-da-lig duur. Geen enkele Vlaamse stad scoort slechter. Als je bovendien de pech hebt later op het jaar aan te komen, zoals buitenlandse studenten, mag je al van geluk spreken een slecht kot te vinden dat dan nog duur is ook.

De K.U.Leuven koos ervoor om de problemen pas op te lossen als deze zich stelden. Het verdict luidt: schuldig door verzuim. De Huisvestingsdienst en LOKO waarschuwen al jaren voor het nakende kotentekort, en wat doet de coördinator studentenbeleid? Niets, hij reageert niet. Toen het probleem zich in september 2002 acuut stelde, kon de grote K.U.Leuven met al haar internationaal prestige, met al haar invloed

Kraken of gekraakt worden

Osteopaten doen het beroepshalve, anarchisten om hun punt duidelijk te maken. Kraken dus. Leegstaande of verwaarloosde panden worden door extreem links gekraakt om de speculatie op en het gebrek aan betaalbare woning aan te klagen.

Joris Beckers & Ben Deboeck

Sinds juli 2000 wordt Villa Skwattus Dei in de Schapenstraat gekraakt door het Sociaal Centrum, een organisatie die sinds 1998 al elf leegstaande panden kraakte in het Leuvense. Een aantal van de gebouwen werd ingericht als jeugdhuis, andere werden gebruikt om te protesteren tegen het volgens de krakers asociale

eigenaars te pakken, maar we leven helaas in een klassenjustitie! Waarom primeert anders altijd het recht van de eigenaar op dat van de bewoner, terwijl het recht op een woonst evengoed een grondrecht van elk mens is! Wij deden anders wel wat met het pand, terwijl Opus Dei het rustig liet verkrotten! Kamers werden bruikbaar gemaakt, een lek dak gerepareerd, nieuwe deuren geïnstalleerd, een serre gebouwd, een moestuin aangelegd en elke woensdag organiseren we een veganistische volkskeuken die goed volk trekt.»

«Met onze acties willen we dan ook, naast het feit dat het kraakpand een plek voor onze activiteiten is, de leegstand aanklagen en er zo wat trachten aan te veranderen. Wij geloven dan ook in directe actie-overleg met overheden allerlei leidt immers enkel tot zoethoudertjes, terwijl aan de eigenlijke

gelijkvloers een permanente ruimte voor tentoonstellingen in te richten opdat de elf bovenliggende verdiepingen niet langer moeten worden benut.»

«Wij stellen dat er te veel *armoede* is in Leuven, terwijl het Leuvense stadsbestuur

“Het stadsbestuur zou zich beter eens afvragen of studenten al die luxe eigenlijk wel nodig hebben”

wit op zwart zegt dat er "te veel *armen* zijn in verhouding tot kapitaalcrachten." Armen werden namelijk aangetrokken door de vele kamers in Leuven, zodat een kamerstop werd afgekondigd. 'Sociale uitdroging' is de term die ze al verscheidene jaren in hun beleidsdocumenten gebruiken, waarmee simpelweg wordt bedoeld dat armen — niet de armoede op zich! — in Leuven moeten verdwijnen. Het huidige beleid van de stad Leuven bestaat er dan ook in panden onbewoonbaar te verklaren en de bewoners eruit te gooien zonder dat hen enig alternatief geboden wordt. Na renovatie van het pand of de buurt, stijgt de huur enorm zodat de vroegere bewoners er niet terug kunnen intrekken of de omgeving te duur wordt voor hun kinderen om zich in de buurt te vestigen. Dit is precies wat er in de Vaartstraat gebeurd is. In het putje van de winter werden de huurders ervan op de hoogte gebracht dat ze konden vertrekken wegens onbewoonbaar. De blanken werden door de stad verder geholpen, de kleurlingen zijn ten einde raad bij ons om hulp komen vragen en vervolgens hebben wij het gebouw gekraakt. De media heeft de zaak vervolgens wat ruchtbaarheid gegeven en eensklaps kregen de huurders twee à drie weken meer tijd vooraleer ze moesten verhuizen! De stad verdraaide onze kraakactie natuurlijk wel door te stellen dat we de huisjesmelker verdedigden door de plannen van de stad te dwarsbomen. De mensen die onze hulp inriepen, zitten nu echter terug in een gebouw waarvan ik zeker ben dat het binnen de tien jaar onbewoonbaar verklaard wordt. In het vernieuwde appartementencomplex in de Vaartstraat zitten nu trouwens rijke studenten, blijkbaar is iedereen tevreden met die situatie...»

«Ik zeg je: zowat elke onbewoonbaarheidsverklaring is racistisch! Ik heb zelfs weet van sociale huisvestingsdiensten in het Antwerpse waar op de lijsten met kandidaten alle vreemde namen doodleuk werden doorgestreept. Er zijn al zelfs panden onbewoonbaar verklaard wegens een te steile trap, enkel voor de K.U.Leuven wordt een uitzondering gemaakt. Een ander punt waar het Leuvense stadsbestuur serieus haar boekje te buiten gaat, zijn de

jeugdhuizen. Voor de socialisten aan de macht kwamen, waren er in Leuven drie onafhankelijke jeugdhuizen, nu is er één, dat dan nog door de stad wordt uitgebaut zodat er een maximum staat op het aantal keer per jaar dat er tot na 23u mag worden doorgegaan.»

Hoofd

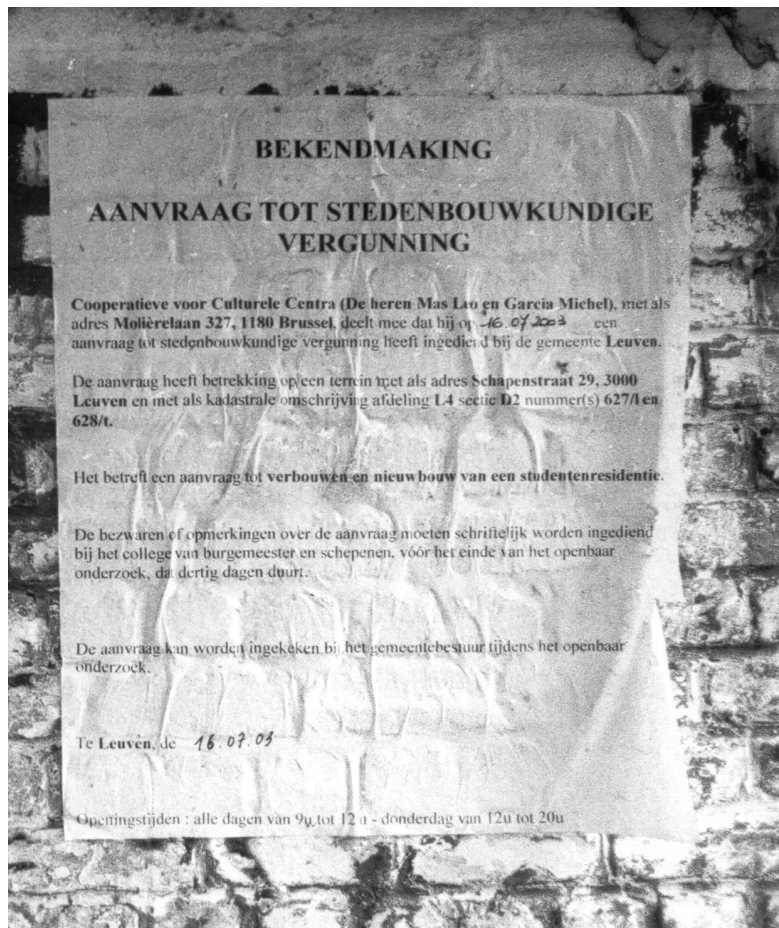
Veto: *Terug naar de toestand in de Schapenstraat. Wat verwijten jullie wie juist in verband met dit kraakpand?*

Thierry: «Ten eerste is er de stad. Het OCMW heeft verschillende leegstaande gebouwen, maar weigert nochtans vaak steun aan behoeftigen. Het is ook niet zelden dat ze de huur rechtstreeks aan huisjesmelkers stort. De overheid heeft gewoonweg veel te veel te zeggen, denk maar aan de kamerstop. In plaats van tal van minima voor studenten op te leggen, zouden ze zich beter eens afvragen of studenten al die luxe eigenlijk wel nodig hebben.»

«Vervolgens de K.U.Leuven. Ze hebben met Opus Dei rond de tafel gezeten om de uitbating van het pand te bespreken nadat Opus Dei zijn plannen zou hebben uitgevoerd. Opus Dei was echter te veeleisend, zodat de universiteit niet op het voorstel is ingegaan. Wij eisen meer: de K.U.Leuven moet ermee ophouden andere residenties van Opus Dei in Leuven in haar brochures te vermelden en de organisatie de hand boven het hoofd te houden.»

«En dan is er uiteraard ook nog Opus Dei zelf. Zelfkastijding en marteling zijn geen uitzondering in deze afdeling van de katholieke kerk. Hun stichter heeft letterlijk gezegd dat "het fascisme enkel een soort van gemeenschappelijke inspiratiebron ontbrak opdat het de ideale samenlevingsvorm zou zijn", die inspiratiebron zou dan uiteraard het Opus Dei zijn. Iedereen in de katholieke wereld weet dat het een fundamentalistische organisatie is, ook binnen de K.U.Leuven weten ze dit! Hooggeplaatste personen aan de unief houden het potje echter gedekt...»

www.squat.net/leuven

huisvestingsbeleid in Leuven. De eigenaar van het pand in de Schapenstraat, Opus Dei (voor meer informatie, zie verder), wil het complex nu echter terug in gebruik nemen en er een residentie met 22 studentenkamers in onder brengen. Maar dat is zonder de anarchistische bezetters gerekend. Thierry Laenen is één van hen.

Thierry Laenen: «Een zevental jaar geleden kocht Opus Dei het pand over van een dokter. Gedurende een jaar exploiteerden ze het als residentie met 17 kamers. Daarna werd het gebouw drie jaar verwaarloosd, waarna de organisatie haar bouwplannen bekendmaakte. Die voldeden echter volstrekt niet aan de voorschriften, zodat ze de plannen enige tijd opborgen om vervolgens nog eens te proberen. De plannen die Opus Dei nu evenwel heeft, drijven de capaciteit op tot 22 kamers, zodat het gebouw een ware metamorfose ondergaat. Het voorste deel bijvoorbeeld, waar nu nog parkeerplaatsen zijn, zou volledig worden volgebouwd.»

Handen

Veto: *Staan jullie niet machteloos als krakers tegenover Opus Dei dat toch de wettelijke eigenaar is?*

Thierry: «Strikt wettelijk gezien zijn er echt wel beperkingen aan de rechten van eigenaars. Deze moeten immers hun bezit beheren zoals het *goede huisvaders* betaamt. De politie interpreteert dit echter anders dan wij en laat alles dus maar blauwblauw. Er zijn nochtans genoeg kansen om

situatie nooit wat verandert. Wij geloven voor de volle 100% in onze standpunten en we zullen er dan ook nooit op toegeven! We weten dan ook dat we gelijk hebben. De macht zelf in handen nemen om zo de samenleving te hervormen, dat is wat we moeten doen, iets waar we trouwens steeds

“Er zijn genoeg kansen om eigenaars te pakken, maar we leven helaas in een klassenjustitie!”

voor zullen moeten blijven strijden, daar ben ik realistisch in.»

Armen

Veto: *Is het in Leuven dan zo erg gesteld op het gebied van huisvesting?*

Thierry: «Luister, de stad Leuven kan over enorm veel middelen beschikken, maar wie ziet er enig resultaat? De leegstand, die hebben ze nooit teniet kunnen doen ondanks al hun geld, nooit! Ze laten maar betijen. Eigenaars zorgen er veelal voor dat de minimumregels worden nageleefd zodat ze geen boete wegens verwaarlozing riskeren, maar die regels zijn vaak ronduit absurd. Het volstaat bijvoorbeeld om op het

Het Opus Dei toegelicht

Het Opus Dei kritisch benaderen: het blijft een heikel thema. Komt de felomstreden katholieke groepering ter sprake, dan wil iedereen wel zijn zegje doen, maar eens er on the record gegaan wordt, ligt dat al heel wat moeilijker. En dat heeft niet alleen met het waas van geheimzinnigheid te maken die rond het Opus hangt.

Joris Beckers & Ben Deboeck

Het is algemeen geweten, dat het Opus Dei op 2 oktober 1928 in Madrid werd opgericht door Josemaría Escrivá. In zijn eerste geschriften reeds maakte de Spanjaard duidelijk dat hij met zijn beweging de heiligheid van christenen uit alle bevolkingslagen wilde promoten. Twee jaar later laat God hem weten dat zijn beweging ook voor vrouwen bedoeld is en het is in deze periode dat ook de naam 'Opus Dei' officieel aangenomen wordt. In 1933 wordt het eerste studentencentrum opgericht in Madrid. Eén jaar later verschijnen de *Consideraciones Espirituales*, beter bekend onder de latere titel *The Way*. Het boek beschrijft de weg van de doorzetting, de discretie, de heilige reinheid, de glorie van God, de studie... en vooral van de gehoorzaamheid: 'Boeken: koop ze niet zonder het advies van een christen die ervaren en voorzichtig is...', 'Spreek nooit over onreine dingen of gebeurtenissen...'. Van het boek werden reeds 4,5 miljoen exemplaren in 43 verschillende talen verkocht.

Vanaf de Spaanse burgeroorlog (1936) verspreidt het Opus Dei zich in Europa en er wordt — andermaal op aanraden van God — een eigen priestergenootschap opgericht. In 1946 verhuist Escrivá naar Rome, van waaruit vormingsinstituten van alle aard opgericht worden: beroepsopleidingen, apostolische centra, universiteiten... Vanaf 1950 worden ook gehuwden tot het Opus Dei toegelaten. In 1975 overlijdt Escrivá te Rome na een periode van lange verblijven in Zuid-

Amerika. Vier jaar na zijn aanstelling tot paus benoemt Johannes Paulus II het Opus Dei tot zijn personele prelatuur (1982): een mogelijkheid die sinds het tweede Vaticaans Concilie (1962-63) bestond en met zich meebrengt, dat de beweging enkel nog verantwoording verschuldigd is aan de Paus zelf en niet meer aan de plaatselijke parochies of bisdommen. Tien jaar later wordt Escrivá zalig verklaard en nog een decennium later — op 6 oktober 2002 — volgt de heiligverklaring op het St. Pietersplein. De huidige leider en prelaat van de paus is Mgr. Echevarría.

Momenteel is het Opus Dei actief in 61 landen. Het telt wereldwijd meer dan 84000 leden — waaronder 1800 priesters — en nog veel meer sympathisanten. Het aantal mannen en vrouwen is nagenoeg gelijk verdeeld en de zwaartepunten liggen in Europa (48700) en Amerika (29000). Sinds 1965 is er ook een werking in België en dit jaar nog werden de activiteiten naar Slovenië en Kroatië uitgebreid.

Toelichting

Het feit dat het zo delicaat ligt om over het Opus Dei te spreken, heeft veel te maken met de hele beschuldigingsfeer waarin dit nog steeds gebeurt. Het is heel moeilijk een plekje te vinden tussen het pro- en het contra-kamp en relativerende uitspraken worden maar al te gauw aan Opus Dei-sympathieën toegeschreven. Toch wilde een wetenschappelijk medewerker van de afdeling dogmatiek uit de faculteit Godgeleerdheid enkele bedenkingen toelichten - we noemen geen namen.

Veto: *Wat is het Opus Dei?*

De medewerker: *(voorzichtig)* «Persoonlijk vind ik het Opus Dei niet het ideale. Hun uitgangspunt is echter heel mooi en interessant. Het hoofddoel van het Opus Dei was immers het heiligen van het dagelijkse leven. Waar dat vroeger nog gepaard ging met extreme ascese, naastenliefde, enz., kan men vanaf 1928 spreken van de heiliging van het dagelijkse werk, de dagelijkse dingen. De student vindt heiligheid in het goed studeren; de huisvrouw in het strijken; wij allemaal in het beleefd, netjes, deftig... zijn. Op zich dus een heel mooie basisidee, die daarna echter anders geëvolueerd is.»

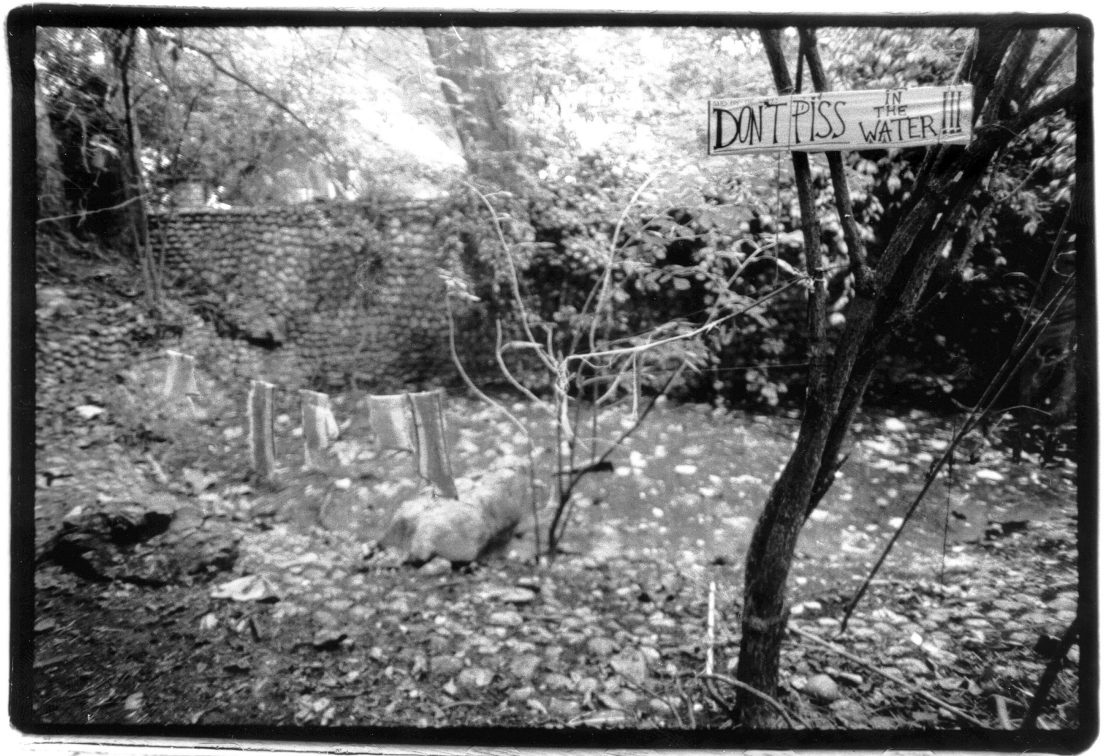
Veto: *Naar een interesse voor rijkdom, zoals wel eens beweerd wordt?*

De medewerker: «Hoevel het Opus Dei zich aanvankelijk op alle lagen van de bevolking richtte, is er in de huidige beweging een voorkeur voor de welgestelde. Rijke mensen zijn de facto meer

vertegenwoordigd in het Opus Dei. Dat heeft natuurlijk ook te maken met de hele ontstaansgeschiedenis van het Opus Dei.

Veto: *Wat met de vermeende rechtse sympathieën van het Opus Dei?*

De medewerker: «Er zijn inderdaad een

Escrivá was zelf van adel. Als personeel prelatuur bevindt de beweging zich sowieso in de hogere kringen van de kerkelijke hiërarchie. Er wordt ook constant de nadruk gelegd op het goed doen van datgene waarmee je bezig bent en studentenspiritualiteit is een zeer belangrijk gegeven voor het Opus Dei. Zo spreek je automatisch de top aan en dan is er de idee dat dat wel zal neerdalen en tot voorbeeld strekken van de anderen.»

Veto: *Is het Opus Dei een sekte?*

De medewerker: «Het Opus Dei is inderdaad een heel gesloten vereniging, maar een gesloten vereniging is nog geen sekte. Men kan hoogstens zeggen, dat de vereniging een sektarische indruk laat. Dat komt vooral door het uitzonderingskarakter van de prelatuur. Men zou kunnen spreken van een soort 'loge' van de katholieke Kerk. Anderzijds is het Opus Dei nu ook weer niet zo uniek. 'Het Werk' is een gelijkaardige vereniging en de bekendste prelatuur vormen de jezuïeten. Door hun status zijn zij gemakkelijk inzetbaar en dikwijls reeds lang aanwezig in crisisgebieden voor Artsen Zonder Grenzen of de Blauwhelmen daar zijn. Het klopt inderdaad dat het Opus Dei is voorgekomen in een document van de sektecommissie, maar dat document was zo breed dat vele verenigingen — waaronder het Opus Dei — later geschrapt zijn. Bovendien is hun werving lang niet zo agressief en lijken ze minder uit op het geld van de leden dan bijvoorbeeld de getuigen van Jehova.»

Homohuwelijk

Veto: *Hoeveel macht heeft het Opus Dei?*

De medewerker: «Wie geld heeft, heeft invloed. Het Opus Dei heeft geld en hangt door zijn statuut niet af van de grillen van tussenpersonen. Hoewel de beweging volgens haar beginselen apolitiek is, is ze dat in werkelijkheid niet. Het is zeer waarschijnlijk, dat het Opus Dei lobbywerk geleverd heeft tegen het homohuwelijk en de euthanasiewet, maar dat is dan louter gebaseerd op de idee van het heilig maken van de mens. De snelle heiligverklaring van Escrivá heeft echter niets met die macht te maken, want zo'n verklaring is onderhevig aan strikte criteria, zoals een geneezwonder. Anderzijds is geld een onontbeerlijke factor bij een zalig- en heiligverklaring en dat is natuurlijk geen probleem voor het Opus Dei.»

aantal blanco periodes in de geschiedenis van het Opus Dei. Zo weten we niet precies welke kant gekozen werd in de Spaanse burgeroorlog. De naoorlogse sympathieën voor Franco kunnen dan weer verstaan worden als een gezamenlijk anti-communistisch en anti-loge standpunt. Anderzijds heeft men later nooit openlijk afstand genomen van het regime van Franco. Ook de reizen naar Zuid-Amerika baden in een waas van onduidelijkheid. Men heeft het over de contacten van Escrivá met Pinochet, zijn bewondering voor het nationaal-socialisme en zijn autoritaire karakter, maar je moet zo'n dingen in z'n context zien. Heel Europa had aanvankelijk bewondering voor de maatschappelijke verwezenlijkingen — autowegen... — van Hitler en ook van Steve Stevaert wordt gezegd dat hij een autoritair figuur is. Daarbij komt nog het belang dat het Opus Dei aan hiërarchische structuren hecht en dan kom je gemakkelijk terecht bij extreem-rechts. Ook verhalen over zelfkastijding worden gemakkelijk overdreven. Het kunnen persoonlijke excessen zijn of niet geheel objectieve getuigenissen van ex-leden.»

Veto: *Door hun geheimzinnige karakter wordt het Opus Dei wel eens de CIA van de Kerk genoemd.*

De medewerker: «Het klopt inderdaad dat ze toekijken op de strikte naleving en uitvoering van de kerkelijke wetten. Anderzijds gebeurt dat overal in de kerkelijke wereld. Men kan zelfs spreken van een heuse klachtencarrousel: elke pastoor is bij manier van spreken al eens aangeklaagd omdat er een vrouw op zijn stoep gesignaleerd werd. Het verschil is echter, dat het Opus Dei als prelatuur met zijn opmerkingen rechtstreeks bij de Paus kan aankloppen. Daarbij komt dat men zijn christen zijn openlijk moet beleiden, maar zijn Opus Dei-lidmaatschap niet en dat maakt het natuurlijk allemaal nog een beetje geheimzinniger.»

Veto: *Hoe moeten we het Opus Dei nu omschrijven?*

De medewerker: «Het Opus Dei denkt eigenlijk zeer rigide kerkelijk. Het is niet conservatief, maar reactionair. Zij staan voor een rijke en versierde Latijnse liturgie en het absolute navolgen van kerkelijke regels. Kritische zin in verband met het celibaat of de moraal zijn onmogelijk. Dit maakt constructief nadenken over, bijvoorbeeld, anticonceptie totaal onmo-

Woestijnzweet in het park

LOKO, de Leuvense studentenkoepel, begint het academiejaar met een knaller. Woensdagavond mag Fifty Foot Combo met hun *monstro-phonie sound* het park in vuur en vlam zetten.

Kurt Smeets

Monstro-phonie sound staat voor een psyche delische mix van stomende surfmuziek, instrumentale deuntjes, Afrikaanse voodooritmes, swingende mambo, seventies-funk en rock & roll. Hun garage-music — techno met een dansbare break — is intussen reeds ver buiten de grenzen van ons landje berucht en ze waren de eerste Belgische groep in vijf jaar die België mocht vertegenwoordigen op het festival van Roskilde.

Hoor je hen voor het eerst, dan waan je je dorstig op zoek naar wat water onder een verschroeiende zon in een woestijn bezaaid met cactussen. Stekelige gitaren, bloedhete beats waar schaars geklede danseressen op meeswingen en een exotische lounge om die pikanterie wat te blussen. Fifty Foot Combo betekent dan ook zweet, zweet op het podium, zweet bij het publiek. Fifty Foot *Fungus* Combo, licht Jesse, één van de bandleiden. Niet dat je daar iets van zal ruiken: zes heren in zwart maatpak

verschijnen op het podium, geflankeerd door enkele gogo-girls die het publiek laten meeshaken op hun instrumentale beats.

Show verkopen kunnen ze, en geen van hen heeft er een probleem mee toe te geven dat styling zeker bijdraagt aan het succes van hun live-optredens. Zo experimenteerden ze een keer met een bongoman die de smaak van het garage-surfen zo te pakken kreeg dat hij de groep nooit meer heeft verlaten. "Het moet wel interessant blijven, dus wil je wel wat om origineel te zijn. De bongo's voegen zowel wat toe in de show als in de muziek," zo luidt de uitleg voor deze vreemde combinatie.

Dankzij de toevoeging van een organist en een extra-gitarist ontstond er nog meer ruimte om te experimenteren met exotica en lounge, twee stijlen die hun gitaren kalmeerden en het geheel ook dansbaar maakten. En omdat niet alle invloeden muzikaal vertaald konden worden gingen ook maskers en projecties deel uitmaken van de opzet.

Genoeg exotische ingrediënten, maar je mag zoveel samenvoegen als je wil, steeds hetzelfde recept gaat op den duur nog flauw smaken. En ook

dat heeft deze beloftevolle band begrepen: elk optreden vraagt een andere setlist. "We beslissen vaak pas een half uur van te voren

wat we gaan spelen. Ook tijdens het optreden kunnen we nog beslissen, je merkt wel wat het publiek wil. Een optreden moet ook spontaan zijn, er zijn bands die bij elk optreden precies hetzelfde zeggen tegen het publiek, dat is niks voor ons."

Uitkomst van dit alles zijn knettergekke wilde live shows. Al lieten ze zich wel eens ontvallen dat ze "oude muziek spelen zonder zang", zo'n uitlating kan niet meer zijn dan valse bescheidenheid. De toekomst oogt rooskleurig voor hun instrumentale groovepunk — harde gitaarmuziek vol fantasietjes.

Het concert vindt nu

woensdag 24 september plaats

in het Stadspark vanaf

19u15. Toegang is volledig

gratis.

ANDERE BETROKKEN PARTIJEN AAN HET WOORD

Actie en reactie

Het conflict 'de krakers versus Opus Dei' is lang niet zo tweedimensionaal als het lijkt. Tussen de twee uitersten staan nog een hele resem andere partijen: de Coöperatieve voor Culturele Centra (CCC), de Verenigde Ontmoetings- en Studiecentra (VOS), de architect, de stad, de buurtbewoners en de K.U.Leuven.

Joris Beckers & Ben Deboeck

Puzzelen voor gevorderden, dus, of een overzicht om het plaatje rond te maken:

Opus Dei

Het Opus Dei blijkt helemaal niet zo onbereikbaar als weleens wordt beweerd. Op de site kan je gemakkelijk doorklikken naar de Belgische afdeling en voor contact kan je terecht op het 'Informatiebureau van de Prelatuur van het Opus Dei in België'. Woordvoerder Stefaan Seminckx bevestigt dat het Opus Dei betrokken is bij het oprichten van het nieuwe studentenhuus in de Schapenstraat 29, maar voegt tevens toe dat het Opus Dei zich enkel inlaat met de inhoudelijke invulling van het project. Hetzelfde geldt voor de twee reeds bestaande residenties in Leuven (zie 'De K.U.Leuven'). Seminckx benadrukt dat de huizen vrij toegankelijk zijn voor studenten van alle geloofsovertuigingen en zij niet verplicht zijn deel te nemen aan de aangeboden activiteiten. De residenties zijn wel respectievelijk alleen voor jongens en alleen voor meisjes. Tot slot verwijst hij ons door naar de coöperatieve die instaat voor de bouw van het studentenhuus in de Schapenstraat.

De CCC

De Coöperatieve voor Culturele Centra is een initiatief van enkele particulieren die ruimte willen bieden voor vormingsprogramma's. De CCC houdt zich echter enkel en alleen bezig met vastgoedprojecten, zoals dat in de Schapenstraat. Hiervoor dienden zij een

bouwaanvraag in bij de stad. Dit gebeurde na overleg met de omwonenden, waartoe ook de K.U.Leuven behoort. Een medewerker van de coöperatieve ontkent dat er ooit sprake is geweest van een

bezwaarschriften en petities tegen bouwaanvragen. Het feit dat het openbaar onderzoek op 26 augustus had moeten afgerond zijn, doet vermoeden dat het dossier ook daar niet onomstreden is.

(foto Pieter Baert)

mogelijke gemeenschappelijke uitbating met de universiteit: "Er is enkel met de K.U.Leuven gesproken, omdat zij een aangrenzend stuk grond bezitten." De bouwaanvraag blijkt nog steeds in behandeling volgens de normale procedure en van bezwaren tegen het plan heeft hij enkel weet via de pers.

De architect

De Antwerpse 'Architecten en Ingenieurs Frateur & Hebbelynck - Anseeuw' staan in voor de concrete realisatie van het plan. Zij bevestigen dat de aanvraag zich in een vergevorderd stadium bevindt, maar dat het hier een 'groot dossier' betreft. De uitvoeringsplannen werden reeds aangevat.

De stad

Op de dienst ruimtelijke ordening ontvangt men traditioneel de

Informatie en reacties kunnen echter enkel bekomen worden na een schriftelijke vraag aan het college van burgemeester en schepenen.

Het VOS

De uiteindelijke invulling van het mogelijke nieuwe studentenhuus zal gebeuren door de vzw Verenigde Ontmoetings- en Studiecentra. Het gaat hier om een educatief project dat bestaat uit een sociaal, een internationaal, een sportief, een cultureel en een godsdienstig luik. Concreet betekent dit dat er, al dan niet in samenwerking met andere verenigingen, een aantal initiatieven genomen wordt binnen het kader van zo'n luik. Dat zijn dan bijvoorbeeld uitwisselingen, taalprogramma's, enz. Het godsdienstige gedeelte - en dan zijn we er eindelijk - neemt het Opus Dei voor zijn rekening. Toch zou dit aspect volgens de CCC-medewerker ook aan andere verenigingen uitbesteed kunnen

worden. Tot op heden is dat echter nog niet het geval.

De K.U.Leuven

De universiteit is enkel betrokken als buur van de toekomstige residentie. Als de plannen doorgedrukt worden, zal ook het nieuwe huis waarschijnlijk opgenomen worden in de folder 'Op Kot'. Die brochure bevat momenteel reeds de studentenresidenties 'Arenberg' en 'Steenberg'. Daar staan ze gecatalogeerd onder de rubriek 'Private residenties'. De eerste bevindt zich op de Tervuursevest en neemt één verdieping in van een groter gebouw. Er verblijven enkel jongens. De andere wordt enkel bewoond door meisjes en bevindt zich in de Leopold I-straat. Beiden staan uitvoerig beschreven en ook de samenwerking met het Opus Dei wordt vermeld.

De Schapenstraat

Als er dus ooit een studentenhuus in de Schapenstraat 29 komt, dan zal het de volgende structuur hebben. De stenen worden beheerd door de CCC; die laat de educatieve invulling over aan de vzw VOS; en die vereniging besteedt het godsdienstige element dan weer uit aan het Opus Dei. Bovendien zal de residentie enkel door jongens bewoond worden en de huidige Arenbergresidentie vervangen.

Hiermee vertonen de residenties grote gelijkenissen met de Opus Dei-studentenhuizen in Nederland. Daar worden ze beheerd door het 'Instudo' (Internationale StudentenOntmoetingen). Deze vereniging baat huizen uit in Amsterdam, Utrecht en Maastricht. De residentie 'Arenberg' houdt er dan weer contacten op na met het gelijkaardige Netherhall House te Londen en de universiteitsresidentie Torresscalla in Milaan. *Wordt vervolgd*

Volgende week brengen we een bezoekje aan één van de bestaande studentenhuizen...

WEL, de UNIVERSITAIRE WERKGROEP LITERATUUR
EN MEDIA

Op niveau al 23 jaar praktische opleiding van auteurs, journalisten
en mediadeskundigen.

Het eerste jaar start op donderdag 9 oktober, 20 u.

(lokaal Sociale Wetenschappen, Van Evenstr.2, boven Alma 2)

M.m.v. J. Bouveroux (VRT), L. Defour (D&D), H. Devroe (UWLM), R. Van Cauwelaert
Knack), F. Van Oostende (VTM), F. Van Passel (filmregisseur) en D. Verstraeten (VTM).

(advertentie)

WEDSTRIJD

New fitness center Leuven

Heb jij al een studenten-
abonnement?

*Stuur dan vliegensvlug een mail
naar alfaset@chello.be en
misschien krijg jij het volledige
bedrag terugbetaald!
Trekking op 31 oktober 2003.*

Beste drukker,
deze advertentie
(12.5cm breed
19.5cm hoog)
wordt aangeleverd
door
Thomas Cook
(Margriet De Block
09/2484773)
per ISDN

NEW FITNESS CENTER LEUVEN

ACHTERAAN SHOPPING CENTER

DIESTSESTRAAT 133 – Tel. 016 / 23.65.65 www.newfit.be

Maak **GRATIS** kennis met onze club!!!

Volg GRATIS FITNESS EN GROEPSLESSEN
tijdens de studentendagen op 7- 8 - 9 oktober

Deze lessen worden speciaal gegeven voor studenten om kennis te maken met onze healthclub.

Het normale uurrooster vind je op onze website of aan de receptie.

Initiatie groepslessen

Dinsdag 07/10/03:	16u.30 Aerobic	17u.30 Body sculpture
Woensdag 08/10/03:	16u.30 B.B.B.	17u.30 Funk
Donderdag 09/10/03:	16u.30 Step	17u.30 Kickbox

Initiatie Fitness

Dinsdag, woensdag en donderdag tussen 10u. en 18u. enkel op afspraak: 016/236565

STUDENTENJAARABONNEMENTEN

STUDENTENJAAR 2003-2004

Fitness onbeperkt + sauna	219euro
---------------------------	---------

Groepslessen + sauna	239euro
----------------------	---------

Fitness + Groepslessen + sauna	269euro
--------------------------------	---------

De studentenjaarabonnements voor
volgend academiejaar kunnen genomen
worden **vanaf 15 september 2003**
tot 31 oktober met als **vaste einddatum 31
mei 2004.**

Wij geven eveneens studentenkorting op de normale 3 - 6 en 12 maandabonnements.

ZED CINEMA

NAAMSESTRAAT 96 - LEUVEN

ZED IS BACK!

U hebt de hele zomer op uw honger moeten zitten, maar eindelijk opent uw favoriete bioscoop opnieuw de deuren. En dat zal niet onopgemerkt voorbij gaan. De ZED-ploeg stelde een kleurrijk programma samen van recente releases (waarvan, naar goede gewoonte, een aantal niet eerder vertoond werden in Leuven), filmklassiekers, documentaires, concertfilms, jeugdfilms en nog veel meer.

De programmatie van Cinema ZED vind je in de **ZEDfolder**, op de **ZEDsite** en ook iedere week in **VETO**. Wil je wekelijks het ZED-programma in je mailbox ontvangen? Dat kan! Surf naar de ZEDsite en schrijf je in op de **mailinglijst**.

WWW.CINEMAZED.BE

DEZE WEEK IN ZED

ZED'S AMAZING 3D EXPERIENCE!

3 dagen lang kan u in uw favoriete bioscoop terecht voor een exclusief **3D**-filmprogramma! Een unieke kans om één van de grote rages uit de filmgeschiedenis opnieuw te beleven. Cinema ZED selecteerde 3 opmerkelijke 3D-producties uit 3 verschillende decennia: **The Bubble** (1966), **Andy Warhol's Frankenstein** (1973) en **Starchaser** (1985). De bijhorende gepolariseerde 3D-brilletjes kan u kopen aan het STUK-onthaal.

THE BUBBLE (1966)

Een jong koppel komt met een vliegtuig terecht in een vreselijke storm. Het vliegtuig moet een noodlanding maken. Op onverklaarbare wijze belanden ze in een gigantische plastieken bubbel.

ANDY WARHOL'S FRANKENSTEIN (1973)

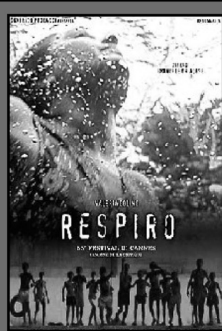
Cult 'n camp-versie van "Frankenstein", waarbij een geschifte dokter een mannelijk en vrouwelijk monster tracht te koppelen...

STARCHASER (1985)

Een spectaculaire animatiefilm, die het midden houdt tussen een geanimeerde versie van Star Wars en een waar ridderepos.

ZED PARTY!

Donderdag 25 september! STUKbar!
Vanaf 22u! Gratis Toegang!

RECENTE RELEASE

RESPIRO

Emanuele Crialesi / Italië - Frankrijk / 2002 / 1u 35 min / Met: Valeria Golino, Vincenzo Amato, Francesco Casisa, e.a.

Het verhaal speelt zich af in een kleine, geïsoleerde gemeenschap op het eiland Lampedusa waar de tijd stil lijkt te hebben gestaan. De enigszins wereldvreemde Grazia is getrouwd met de visser Pietro en moeder van drie kinderen. Grazia's gedrag is vooral strijdig met de strikte codes van de dorpsgemeenschap. Ze duikt toplless in zee en springt spontaan aan boord bij twee mannelijke zeilers voor een tochtje. Dit tot woede van Pietro en hun jongste zoon. ...
"(...) een heerlijk lome, zonovergoten, licht-surreële film die ruikt naar zonnecrème en tintelt van de poësie méditerranée. 'Respiro', beste vrienden, is als balsem voor het netvlies." (Humo)

KALENDER

24 SEPTEMBER

19u30 THE BUBBLE
21u30 ANDY WARHOL'S FRANKENSTEIN
23u30 STARCHASER

25 SEPTEMBER

19u30 ANDY WARHOL'S FRANKENSTEIN
21u30 STARCHASER
23u30 THE BUBBLE
VANAF 22U: ZED PARTY!

26 SEPTEMBER

19u30 STARCHASER
21u30 THE BUBBLE
23u30 ANDY WARHOL'S FRANKENSTEIN

27 SEPTEMBER

20u RESPIRO
22u30 UNDERGROUND

28 SEPTEMBER

19u30(1) UNDERGROUND
22u30 RESPIRO

29 SEPTEMBER

20u RESPIRO
22u30 UNDERGROUND

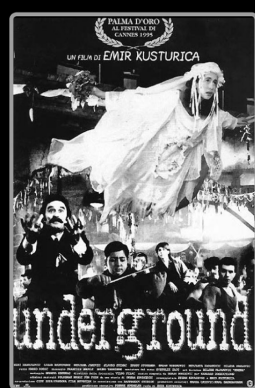
30 SEPTEMBER

19u30(1) UNDERGROUND
22u30 RESPIRO

GYPSIE CINEMA

UNDERGROUND

Emir Kusturica / Frankrijk - Ex-Joegoslavië - Duitsland - Hongarije / 1995 / 2u 47 min / Met: Miki Manojlovic, Lazar Ristovski, e.a.; ...

Belgrado 1941. Marko en Blacky zijn 2 vrienden. Een overmoedige stunt doet Blacky in de handen van de vijanden belanden. Maar Marko redt zijn vriend en verbergt hem, samen met tal van andere vluchtelingen, in de kelder van zijn grootvader.

Terwijl er ondergronds wapens worden gefabriceerd werkt Marko - net zoals zijn land - zich bovengronds op. Ongeveer 15 jaar lang houdt hij op die manier Blacky in de kelder ondergedoken met het voorwendsel dat de nazi's het land nog altijd bezetten. Een aap, het gezelschapsdier van zijn broer Ivan, brengt echter de realiteit aan het licht...
Underground won in 1995 de Gouden Palm op het Filmfestival van Cannes

Beste drukker,
hier komt een
advertentie
voor Walpurgis
(breedte 12.5
cm
hoogte 39 cm)
die wordt
aangeleverd
per ISDN
(Studio Una
02/4746464)

Roze brillen afgedaan

Om het nieuwe seizoen in te zetten kwamen de programmatoren van Cinemazed, de filmzaal bij het kunstencentrum STUK in de Naamsestraat, op de proppen met een 3D-driedaagse: van woensdag 24 tot vrijdag 26 september kan je terecht bij Zed voor drie opmerkelijke 3D-producties uit drie verschillende decennia: *The Bubble* (1966), *Andy Warhol's Flesh For Frankenstein* (1973) en *Starchaser* (1985). Veto zette een tweekleurig brilletje op en trok naar Cinemazed.

Willem Lamont

Begin jaren vijftig zaten bioscoopuitbaters met de handen in het haar; de opkomst van de televisie bezorgde hun winstmarge een ferme deuk. Er moest dringend een manier gevonden worden om een extra dimensie aan film te geven. Hollywood nam dit letterlijk op en begon te experimenteren met de productie van driedimensionale films... Deze nieuwe gimmick kampte aanvankelijk nog met enkele kinderziektes (cinema-bezoekers klaagden achteraf over hevige hoofdpijn en hallucinaties), maar eens die waren behandeld zat half Amerika met een emmer popcorn en een brilletje op z'n neus in de filmzalen. De hype was echter van korte duur en al snel ging het bergaf met de

3D-film. De Hitchcockklassieker *Dial M for Murder* werd origineel opgenomen in 3D, maar één blik op de kijckijfers volstond om er een 2D film van te maken. Daarna werden er nog slechts sporadisch goeie 3D-films aan het celluloid toevertrouwd. De jongens en meisjes van Cinemazed scheiden voor ons het kaf van het koren en de eerste week van het academiejaar komen de cinefielen onder u driedimensionaal aan hun trekken met drie 3D-toppers.

The Bubble werd gedraaid door 3D-pionier Arch Oboler en vertelt het verhaal van een jong koppel dat gevangen komt te zitten in een reusachtige bubbel en al dwalend probeert door een spookstad de uitgang te vinden. Fans van *Star Wars* moeten zeker *Starchaser* checken, een driedimensionale animatiefilm waarin een onschuldige jongen het heelal bevrijdt van een stel gevaarlijke robots. Veto's favoriet is voorlopig *Andy Warhol's Flesh For Frankenstein* dat een uitzonderlijk hoog campgehalte heeft en waar het bloed letterlijk de zaal in lijkt te spatten. Verdere details zijn te vinden in de Zed-folder en op de website.

Alternatief

Hoe werkt zo'n 3D-film nu? Een scène wordt simultaan geprojecteerd vanuit verschillende hoeken in twee kleuren. De gekleurde filters van het brilletje scheiden de twee beelden zodat ze elk slechts in één oog terechtkomen. Ons brein doet de rest en brengt beide beelden terug samen *et voilà*: u ziet in 3D. De

brilletjes zijn te koop aan het STUK-onthaal voor 1 euro.

Veto vroeg een woordje uitleg aan Johan Van Schaeren, die instaat voor de programmatie bij Cinemazed: "Dergelijke films zijn maar hoogst zelden te zien in de bioscoop. Wij van Zed hebben ze zelf ook nog niet gezien en zijn dus even benieuwd als het publiek. De reden waarom we dit vertonen is simpel: het is gewoon een leuke manier om het seizoen te starten, het is iets bijzonders, iets exclusiefs. En we willen hiermee toch een beetje duidelijk maken dat Zed een bioscoop is waar op regelmatige basis dingen te zien zijn die je nergens anders kan zien." Voor de nieuwkomers onder u: Cinemazed is, samen met de Studio's, hét alternatief voor de commerciële filmzalen in Leuven en omstreken. In Zed komen zowel recente releases en filmklassiekers als documentaires en experimentele films aan bod. Maar er wordt door het jaar nog meer geboden: thematische reeksen zoals deze 3D-driedaagse, filmfestivals, etc. Eén van de hoogtepunten van vorig seizoen was toen programma-adviseur (en sinds kort ook filmster) Eric Kloock Tom Barman te gast had in de zaal voor een onderhoudend avondje. Kortom, Cinemazed is *the place to be* voor film liefhebbers in Leuven.

Op donderdag 25 september kan je na de vertoningen terecht in het STUK-café voor de gratis *Zed party* en met wat geluk heeft u de dag erna geen brilletje meer nodig bij de voorstelling.

Velo verhuist

Fietsenverhuurder Velo huist al enige tijd in blok U van de campus Sint Rafael, gelegen in de Minderbroedersstraat n°12. Wie een fiets wil huren of zijn fiets (al dan niet gehuurd) wil herstellen moet dus niet langer aan Alma II wezen.
<http://www.velo.be>

Fietsenrekken station

Fietsers aller landen, opgelet! Vanaf eind september verhuizen de fietsenrekken van het station (langs de Tiensevest) naar achter het busstation van De Lijn. Dit gebeurt in fasen, de signalisatie ter plaatse wijst je de juiste weg naar de stalling.

Buspas

De studentenpas voor gratis busvervoer in de Leuvense stadszone en omgeving is geldig vanaf 23 september. Let op! Wel enkel als je je naam en studentenummer op je pas geschreven hebt. Je pas doorgeven mag dus niet. Vergeet ook niet je pas elke rit in het controletoeistel te steken.

Beiaardconcerten

Vanaf 23 september vinden de beiaardconcerten plaats op dinsdag en donderdag, tegenover dinsdag en vrijdag voorheen. Tijdens elke bespeling, laat de beiaardier enkele bekende melodieuze horen. Als je nummers herkent, mail deze dan door naar beiaard@kuleuven.ac.be. Zo maak je kans op de Fnac-bon van 20 euro die elke maand wordt verloot.

Solidariteitskoor zoekt zangers

Pati Pati is een solidariteitskoor dat een heel eigen plaats in het korenlandschap inneemt. Niet alleen omdat er liederen worden gezongen die van verre en onbekende streken komen, maar vooral omdat het studenten zijn die met hun stem hun solidariteit en hun verbondenheid willen uitdrukken met mensen die we vergeten: de campesino in Peru, de straatjongen in Brazilië, de tapijtweefster in India, de werkloze voor onze deur.

Daarom verwelkomen we in het bijzonder ook buitenlandse studenten. Zij symboliseren het engagement dat het koor op zich neemt. De eerste kennismakingsrepetitie van solidariteitskoor Pati Pati vindt plaats op zondagavond 5 oktober 2003 van 21 uur tot 23 u in het Maria Theresiacollege C 02.20, Sint-Michielsstraat 6. Alle studenten zijn welkom!
<http://www.kuleuven.ac.be/up>

KrisisOpvangCentrum (KOC) zoekt vrijwilligers

Het KrisisOpvangCentrum (KOC) maakt deel uit van het Centrum Algemeen Welzijnswerk (CAW) Leuven. Het KOC richt zich tot mensen in heel uiteenlopende acute probleemsituaties, die op het moment van de aanmelding geen huisvesting meer hebben. 's Avonds breng je als vrijwilliger een deel van de avond in de groep door. Gasten komen op die manier in contact met mensen die niet-beroepsmatig in hen geïnteresseerd zijn. Ze kunnen eens op een andere manier hun verhaal kwijt, zien eens een nieuw gezicht en verruimen zo hun leefwereld. 's Nachts blijf je in het KOC slapen en sta je in voor de telefoonpermanentie. Interesse? Neem gerust contact op en vraag naar Annemie of Hans: KOC, Regastraat 11, 3000 Leuven, tel: 016 20 11 13
mail: crisisopvang@kawleuven.be

KHLEUVEN ORGANISEERT VOOR DERDE JAAR OP RIJ PLUG IN TO

Opening academiejaar nieuwe stijl

Onder het motto 'samen hogeschool maken' opende de Katholieke Hogeschool Leuven afgelopen donderdag het academiejaar 2003-2004. De *Plug In to KHLeuven*, zoals de openingsnamiddag heet, is een groots opgezet spektakel om de studenten te laten kennismaken met elkaar en hun hogeschool.

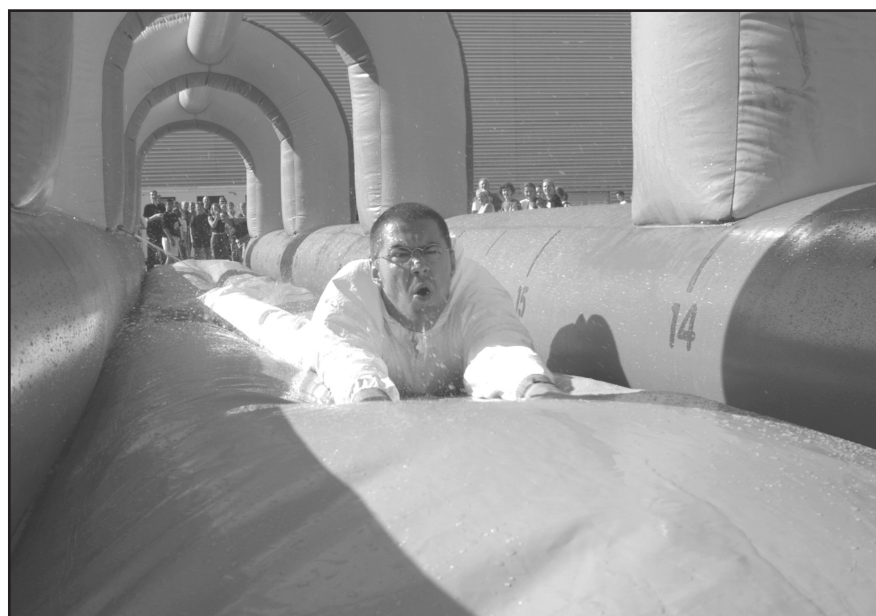
Bruno Debbaut

De namiddag werd op gang getrokken met een opmerkelijke fietscolonne die van departement tot departement door de stad slingerde, richting Brabant. Onder politiebegeleiding namen honderden studenten deel aan deze fietstocht.

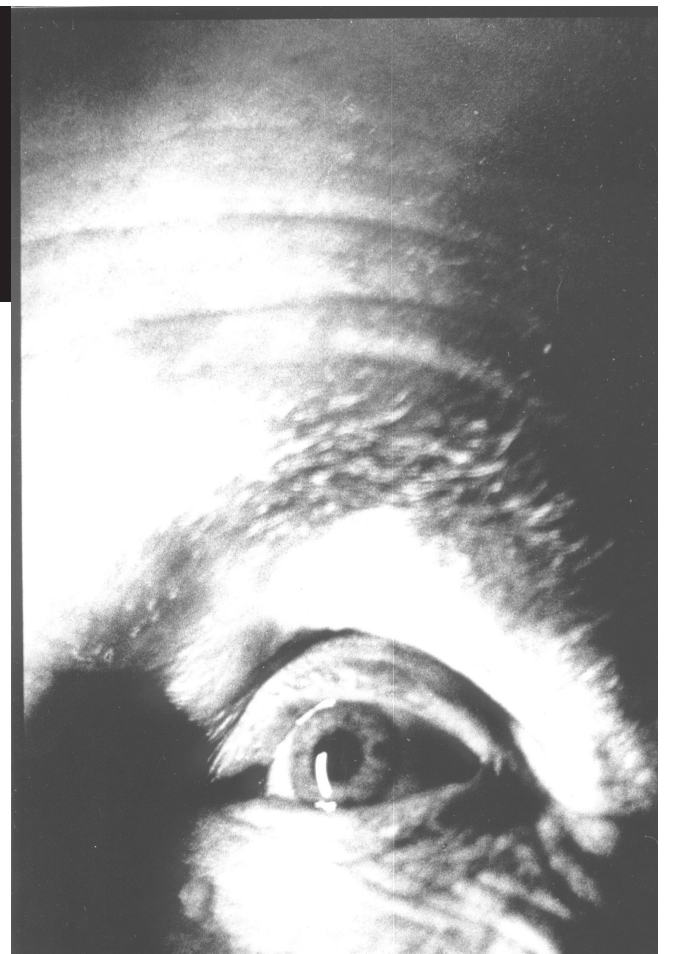
In de Brabant stonden tientallen stands opgesteld met informatie over cultuur, politie, kringwerking, studentenvertegenwoordiging, sociale voorzieningen.... Naast de infostands was er ook tijd uitgetrokken voor sport en spel. Met doe-, denk- en info-opdrachten werd een interdepartementale wedstrijd gehouden. De winnende klas kwam uit het departement lerarenopleiding in Heverlee. Deze klas krijgt een daguitstap aangeboden met barbecue en privé-fuif.

De avond werd afgesloten met een grootse fuif in vier Leuvense zalen, elk met een eigen muziekstijl en eindigde pas in de late uurtjes.

Met deze Plug In slaagt de KHLeuven erin voor het derde jaar op rij een stijlbreuk te realiseren met de afgemeten academische zittingen van andere universiteiten en hogescholen in Vlaanderen. Deze aanpak straalt een duidelijke dynamiek en gedrevenheid uit en is ongetwijfeld een impuls en erkenning van de student.

Het Elixir episode 01

Tet metrotoestel was bijna leeg. In de hoek zat een oude vrouw die zich overladen had met truien tegen de koude van de winter. Ze schommelde van voor naar achter terwijl ze een eentonig, brommend geluid maakte. Aan de andere kant van de wagon stond een jong koppel, de handen in elkaar verstrengeld, de lippen op enkele millimeters van elkaar verwijderd. Het meisje was een stuk kleiner dan de jongen, zodat zij op haar tippen moest staan en af en toe haar evenwicht verloor. Met haar vrije hand trok ze zich telkens opnieuw op aan een van de leren lussen die aan het plafond van het metrotoestel bevestigd waren om mensen tijdens een druk moment de kans te geven ook een ietwat comfortabele rit te hebben.

Het was bijna poëtisch om te zien; de ouderdom en wat ze met je kan doen, was verpersoonlijkt in de oude vrouw aan de ene kant van het treinstel, de jeugd en hoe die je gek kan maken stond gespiegeld aan de andere kant. Hij stond er tussen in, eenzaam, onbestemd, niet oud en niet meer jong. Vierendertig. Een diploma op zak, een bankrekening met een maandelijkse loonstorting, een vriendin waar ooit wel eens mee getrouwd zou kunnen worden.

Hij had er geen idee van of hij geslaagd was in dit leven, of net niet. Maar het was een vraag waar hij zich slechts zelden mee bezig hield. Enkel als een promotie naar een ander ging of een loonsverhoging niet zo erg goed meeviel, vroeg hij zich die zaken af. Dat waren uiteraard bevooroordeelde indrukken. Als een buitenstaander, een toeschouwer, zijn leven zou bekijken, zou die misschien een beter oordeel kunnen vormen. Het meest waarschijnlijke zou echter zijn dat die onafhankelijke beoordelaar zou concluderen dat de man, hier in kwestie besproken, een zeer normaal en gemiddeld leven leidde.

Hij stapte uit samen met het jonge koppel, één halte voor het eindstation, de oude vrouw achterlatend met haar waanideeën en fantomen. Met zijn krant onder zijn ene arm en zijn boekentas in de andere, volgde hij de weg naar buiten, de roltrap op, het draaihek door, voorbij de inkomhal, door de dubbele glazen deur. Hij hield van metro's. Hij hield van hun geur en hun geluid, van de graffiti op de metalen platen, de reclame voor reisbureau's langs de binnenkant van de toestellen en de schok bij het bruuske stoppen en vertrekken. Waar hij niet van hield, was de show errond. De daklozen in de hal, de drugsverslaafden onder hun gescheurde deken, de hoeren leunend tegen een muurtje, lonkend, verkopend. De verschoppelingen van de maatschappij troep-

ten samen rond het hoge staaltje van techniek. Hij vond het een belediging voor de metro. Zij haalden de hoge kwaliteit en de romantiek van de metro helemaal onderuit. Hij bleef zo lang hij kon in de metro zitten, maar eens hij eruit moest, haastte hij zich.

Hij liep bijna door de gangen en zalen, uit angst dat ze hem zouden aanraken, bekijken, aanspreken, besmetten. Stel je voor, dacht hij, dat ze me zouden besmetten. Deze gedachte deed hem nog sneller gaan, het jonge koppel dat mee de rit tot hier had gemaakt, ver achter zich latend, prooien voor de marginalen. Uiteindelijk stond hij buiten, stopte met lopen, ademde de donkere nacht in. Hij maakte wolkjes in de koude lucht. Van zodra hij terug rustig was, vatte hij het laatste deel van zijn thuisvaart aan.

Het appartement geurde naar gebakken vlees en gekookte groenten, naar een gedekte tafel en een leuke avondfilm. Hij hing zijn jas in de vestibule, zette zijn tas eronder en betrad de woonkamer. Op de ronde eettafel stonden twee borden, twee glazen waarvan één gevuld was met water, een kaars die nog niet brandde en naast één van de borden een stapeltje post. Vanuit de keuken, verborgen achter een scheidingsmuur, hoorde hij het gezoem van de microgolfoven en het gezang van zijn vriendin.

"Inge, ik ben thuis," zei hij kort, maar luid genoeg om de keukengeluiden te overstemmen. Het gezang hield op. Een hoofd kwam om de rand kijken.

"Dag lieverd," zei ze en ze tuitte haar rood gestifte lippen zodat hij er eenvoudig een kus op kon drukken. Dan verdween het hoofd terug in de keuken. Hij bleef wat onwennig aan de eettafel staan.

"Hoe was je dag?" hoorde hij haar vragen.

"Viel wel mee, niets speciaals."

"Het eten is zo klaar. Ik ben de aardappelen aan het afgieten."

Hij knikte, knoopte zijn jas los, hing die over zijn stoel en zette zich neer. In de tijd dat hij dat gedaan had, verscheen zij terug in de opening tussen eethoek en keuken, een pot in de met ovenwanten beschermde handen.

"Tast toe," spoorde ze hem aan terwijl ze de pot met aardappelen op de tafel zette. Terwijl hij zijn eigen bord en het hare vulde, kwam ze terug met vlees en groenten.

"Je post ligt daar." Ze wees hem op het stapeltje brieven dat naast zijn bord lag.

"Ik denk dat er een doodsbrief bijzit."

"Een doodsbrief?" Hij nam het stapeltje brieven in zijn handen. Rekening, uitnodiging tot opening van een winkel waar hij nooit naartoe zou gaan, brief ter hernieuwing van zijn abonnement op een tijdschrift. Ten slotte vond hij een witte envelop met in sierlijk handschrift zijn naam op: Nicolaas Vranken. Er was niemand die hem nog Nicolaas noemde, hij vergat zelfs soms dat het zijn echte naam was. Iedereen die hij kende noemde hem Nico. De envelop was omzoomd met

een zwarte band. De flap van de envelop was niet toe gekleefd, de brief eenvoudig gedecoreerd met dezelfde zwarte band als die van de envelop.

"En?" vroeg ze terwijl ze vlees op haar vork prikte. "Wie is er gestorven?"

Hij zweeg een hele tijd, liet zijn ogen over de woorden gaan zonder echt te lezen, draaide de brief om en keek met een verbaasde blik in de verte, ergens achter haar hoofd.

"Wel, wie is er gestorven?" herhaalde ze, het vlees nu naar haar mond brengend.

"Nonkel Door," antwoordde hij zonder intonatie, zonder enige vorm van stemverheffing.

"Wie?"

"Nonkel Door," herhaalde hij terwijl hij in de verte bleef kijken.

"Ik dacht dat je geen nonkels had. Je vader is enig kind en je moeder heeft twee ongetrouwde zussen."

Hij knikte, maar kon haar niet meteen meer uitleg geven. Ze begon het aardig vervelend te vinden en probeerde de brief die hij nog steeds in zijn handen hield, te lezen. Voor ze echter de naam volledig had ontcijferd, stond hij op en verliet de tafel, verliet zelfs de kamer.

"Schat?" riep ze hem na, maar hij antwoordde niet meer.

Henrica'h

Vanaf deze week vervolg- verhaal in Veto

Vanaf vandaag biedt Veto je, tussen de artikels, een vervolghet verhaal. Wekelijks kan je één episode lezen uit 'Het elixir'. Het verhaal verschijnt in 26 afleveringen, over het hele academiejaar dus. Mocht je het een keer gemist hebben, kan je altijd wat voorafging lezen op www.veto.be

'Het elixir' handelt over een jonge man, Nico, die door het overlijden van een oude kennis in het bezit komt van de toegang tot een mysterieus elixir. Hij raakt erdoor geboeid, misschien zelfs meer dan geboeid.

Wordt vervolgd...

de kringwinkel

SPIT

Loop eens langs bij
De Kringwinkel SPIT

Je vindt er meubels, kleding,
fietsen, huisraad, boeken,
platen, cd's en
pakken snuisterijen...

**De Kringwinkel SPIT:
IJzerenmolenstraat 10-12
te Heverlee**

Open di - vr 10 - 18 u
zat 10 - 17 u
zon - ma gesloten

Tel. 016 65 29 57
Web www.spit.be

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38

Fax 016/22.01.03

e-mail: veto@veto.be

Jaargang 30
Nummer 1
23 september 2003

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

Verantwoordelijke uitgever:

David Adriaen

Hoofdredacteur:

Thomas Leys

Redactie:

Joris Beckers, Laurens De Koster, Kris Malefason, Hanne Vermeiren

Teksten, eindredactie en lay-out:

David 'Allexander' Adriaen, Pieter 'Nelson' Baert, Joris 'Scipio' Beckers, Bavo 'Hannibal' Cumps, Bruno 'Genghis Khan' Debbaut, Ben 'Ambiorix' Deboeck, Laurens 'Wellington' De Koster, Ruben 'Robin Hood' Dewaele, Wim 'Che Guevara' Gemoets, Thomas 'Wesley Clark' Leys, Kris 'MacArthur' Malefason, Bernard 'Rommel' Rommel, Els 'Jeanne d'Arc' Silvrants, Kurt 'Caesar' Smeets, Hanne 'Penthisileia' Vermeiren

Foto's: Pieter Baert

Internet:

<http://www.veto.be>

Reclame:

Alfaset cvba
Leen Cuypers
alfaset@chello.be
016/22.04.66

Internet:

<http://www.veto.be>

Nieuwsgroep:

kotnet.veto

Reclame:

Alfaset cvba - Leen Cuypers
alfaset@chello.be - 016/22.04.66

Drukkerij:

Kempenland (Herentals)

Oplage:

9000 exemplaren

ISSN-nummer:

0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdag-
namiddag om 16u. Alle geïnteresseerden
(tekst, foto, lay-out, Internet, prei-
planters,...) zijn steeds welkom op de red-
actievergadering of op het redactieadres.

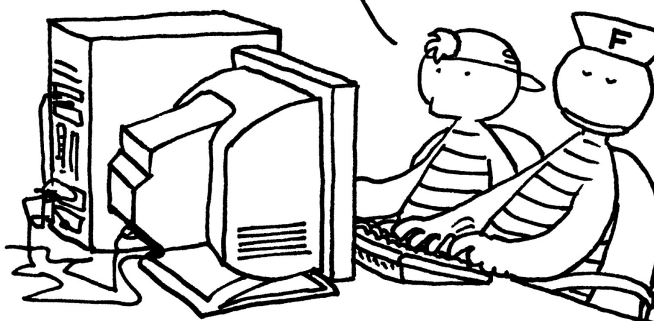
Alle activiteiten kunnen gemeld worden
via agenda@veto.be

FOKKE & SUKKE

STUREN ALTIJD EEN MAILTJE TERUG

"MET INTERESSE
NAMEN WIJ KENNIS
VAN UW AANBOD..."

"...BIJ ONS GAAT
PENISVERGROTING
ALTIJD VANZELF."

RGvT

www.foksuk.nl

CURSUS BRIDGE

Leer dit boeiende kaartspel op een
prettige en moderne manier met
BRIDGECLUB PIETERMAN - LEUVEN
SNELCURSUS SPECIAAL VOOR STUDENTEN

10 woensdagen vanaf
15 oktober 2003
om 19 uur 30

LEOPOLD I STRAAT, 19 LEUVEN.

PRIJS: 15 EURO excl.,
35 EURO incl. TEKSTBOEKEN

LESGEVER: Wilfried Bylemans
(Vlaamse Bridge Liga)

INSCHRIJVEN TER PLAATSE OP 16/10 OF INFO:

016.20.67.55 ('s AVONDS) of

E-mail: andre.leplat@pandora.be

website: [welcome.to / pieterman](http://welcome.to/pieterman)

Er was eens... een geel balkon

een zomerse kortverhalenwedstrijd

PROVINCIE VLAAMS BRABANT

Laat u door 'het gele balkon' aan het nieuwe provinciehuis in Leuven inspireren tot een betonsterk kortverhaal... en misschien vertrekt u dan binnenkort wel op een onvergetelijke cultuurtrip (ter waarde van 1000 euro)!

Of u maakt kans op één van onze boekenprijzen. De beste kortverhalen zullen bovendien gepubliceerd worden in een speciale gele balkon-pocket. De prijsuitreiking vindt plaats in december 2003 op 'De nacht van het Balkon'!

Uiterste inzenddatum: 1 oktober 2003

Voor alle inlichtingen: www.vlaamsbrabant.be
of mail naar cultuur@vl-brabant.be, telefooneer 016/26.76.06
of schrijf naar Provincie Vlaams-Brabant, Dienst Cultuur,
Provincieplein 1, 3010 Leuven

FOTOKAR

Diestsestraat 141 B. 3000 LEUVEN

“Wij zijn klein, maar stoer genoeg!”

Macht aan de preses! Wij leggen hem, haar of hen twaalf vragen voor die ze braafjes beantwoorden. Daarna mogen ze er ééntje gewoon uit de lijst schrappen en er ééntje zelf aan toevoegen voor de volgende slachtoffers. Miek Meeussen en Kaat De Waele van Katechetica bijten zorgvuldig de spits af.

Joris Beckers & Hanne Vermeiren

Veto: Wat is de belangrijkste goede en slechte eigenschap van een preses?

Kaat De Waele: «De beste is degene die er altijd is wanneer dat nodig is.»

Miek Meeussen: «Het slechtste is heel autoritair zijn en de hele tijd bevelen geven aan je presidium. Je moet zelf ook actief zijn en niet altijd de zaken uitbesteden aan de anderen.»

Kaat: «Contact houden met de mensen is ook belangrijk, communiceren met iedereen. ‘Dankjewel’ zeggen tegen mensen die hebben meegeholpen met activiteiten. Je moet ook proberen degenen die niets doen mee te laten werken.»

Miek: «Positieve respons geven is bij ons cruciaal, want zo hou je mensen. Dat hebben wij nodig, anders blijft er niemand meer over.»

Bij ons is het sowieso vrouwen aan de top!

Lessen

Veto: Bevestig of verwerp het cliché dat je preses wordt om dat later op je cv te zetten.

Miek: «Verwerpen!»

Kaat: «We doen het gewoon omdat het leuk is.»

Miek: «Je voelt je goed in de kring en je wilt dat die draaiende gehouden wordt. Vervolgens vragen mensen of je het niet ziet zitten preses te worden. Wij waren ook allebei actief in jeugdbewegingen en zo, dus we wisten wel voor een stuk waaraan we begonnen.»

Kaat: «Ik heb vorig jaar ook wel veel gedaan voor de kring en preses worden kwam eigenlijk automatisch. Men zegt dan dat je dat goed zou doen en dan moest ik nog iemand anders zoeken. Toen was Miek daar.»

Miek: «Wij zijn er echt wel ingeroold. Het is hier ook geen competitie met ploegen die tegen elkaar opkomen. Er zijn gewoon twee mensen die preses willen worden en ofwel worden die gesteund, ofwel niet. Gelukkig werden wij gesteund.»

Veto: Moet je als preses het goede voorbeeld geven en altijd naar de les gaan?

Kaat (lacht): «Ik ga mezelf niet veranderen omdat ik preses ben!»

Miek: «Je moet niet in de les gaan zitten om je gezicht te laten zien. Als je bij ons niet in de les zit, valt dat wel op bij de profen. Dus of je preses bent of niet, dat verandert niets. Bovendien zijn de lessen bij ons niet saai; wij maken dat wel leuk. De leden van Katechetica en de profen komen je wel tegen, omdat we zo’n kleine faculteit zijn.»

Kaat: «Je kiest zelf of je naar de les gaat of niet.»

Vrouwen

Veto: Maakt het een verschil uit of de preses mannelijk of vrouwelijk is?

Kaat: «Ik denk het niet.»

Miek: «Bij ons is het sowieso vrouwen aan de top! Wij hebben hier niet echt zo veel jongens.»

Veto: Is het presidium een mannenbastion?

Kaat: «Ik ben vrijdag naar LOKO geweest en we waren daar met drie meisjes. Blijkbaar zijn er niet veel meisjes preses.»

Veto: Wat kan daar de reden voor zijn?

Kaat: «Dat is eigenlijk een goede vraag. Misschien wordt er

meer op jongens gestemd. Maar achter elke man staat een succesvolle vrouw! (lacht) >>

Veto: Heeft een preses meer macht dan een gewone student?

Kaat: «Er wordt wel meer geïnformeerd naar bepaalde zaken, maar ik beschouw dat niet als macht.»

Miek: «Je bent wel een aanspreekpunt en contactpersoon tussen prof en student. Je kan dat dan wel misbruiken, maar hier gebeurt dat niet. Er moet ook wel eens met een prof gebabbeld worden of je moet eens naar de decaan gaan.»

Kaat: «Die titel gebruik ik niet eens. Ik zeg gewoon mijn naam. Maar nu krijg ik mails met daarin ‘beste preses’. Komaan zeg! Ik ben gewoon Kaat. Buiten de faculteit stuur ik wel mailtjes met onder mijn naam ‘preses Katechetica’, maar dat is ook omdat je dan een aanspreekpunt bent.»

Miek: «De eerste keer dat wij gezegd hebben dat we preses zijn is een paar minuten geleden tegen de eerstekenners. Toen dacht ik eventjes: ‘wij zijn echt preses!’»

Relatie

Veto: Is het preseschap te combineren met een relatie?

Kaat (lacht): «Daar heb ik geen ervaring mee; dat moet je aan Miek vragen.»

Miek: «Voorlopig valt dat nog wel mee. Hij zal dat zelf ook nog wel zeggen als ik te veel bezig ben met de kring. Of Kaat zegt tegen mij dat zij wel even verder doet als ik heel de tijd zit te klungelen.»

Veto: Hoe reageerden jullie ouders of andere omgeving op het feit dat

bij hen en zij bij ons vakken kunnen volgen. Ook het Thomasfeest doen we samen want Thomas van Aquino is een filosoof én een heilige.»

Miek: «Het is momenteel ook nog zo nieuw. Stel ons die vraag nog maar eens op het einde van het jaar. Dan kunnen we uitgebreider antwoorden.»

Kaat: «Andere kringen merken ons wel op, ook omdat we zo klein zijn tegenover bijvoorbeeld Ekonomika.»

Miek: «We hebben geen ruzie met andere kringen. Of toch niet voorzover wij weten. Het zou wel kunnen dat grote kringen ons vreemd bekijken omdat we zo klein zijn, maar we zijn stoer genoeg. Het is niet omdat we een kleine kring zijn, dat we geen fijne kring zijn! (lacht) >>

Kaat: «Er zijn wel clichévragen als: ‘waarom studeer je godsdienst?’, ‘Moet je daarvoor gelovig zijn?’. Ik weet zelf nog altijd niet waarom ik het doe en ik weet ook nog niet of ik geloof of niet. Ik amuseer me gewoon. Ik zit hier wel goed.»

Veto: Zijn er taken die je als preses liever doorschuift? Taken die je moet doen, maar die je liever aan anderen geeft?

Miek: «Bij ons is het wel soms het probleem dat er geen verantwoordelijken zijn en dat we het zelf moeten doen.»

Kaat: «Dat is vooral het lokaal opruimen en vuilzakken gaan kopen enzovoort. We proberen gewoon mensen te zoeken die dat ook eens willen doen, zodat het niet altijd op ons terecht komt. Het stomme werk waar heel veel tijd in kruipt, zoals bijvoorbeeld mailadressen opzoeken, dat is niet leuk natuurlijk. Maar soms kan je daar dan wel iemand mee helpen. De meesten in de kring hebben trouwens verantwoordelijkheid genoeg om taken op zich te nemen of eens iets te organiseren.»

Drieëndertigers

Veto: Wat is het belangrijkste: leren op de schoolbanken of de school van het leven?

Kaat: «De school van het leven, maar soms leer je dat ook wel op de banken.»

Miek: «Door preses te zijn leer je ook wel een paar dingen. Vergadertechnieken kan je in deze chaos bijvoorbeeld leren als de beste.»

Kaat: «Je leert wel met mensen omgaan als preses.»

Veto: Wat is je limiet om zat te worden en heb je die als preses moeten verleggen?

Miek: «Ik ben nog nooit echt zat geweest. Ik drink wel, maar ik hou op tijd op.»

Kaat: «Ik had vorige week

Ik zal het weten te zeggen als ik iets merk van erotische uitstraling

jullie preses werden?

Miek: «Wat zouden zij ervan moeten zeggen? Ik zit in Leuven en wat ik hier doe, dat is mijn leven.»

Kaat: «Vroeger deed ik nog wel speelplein en zo, maar dat heb ik opgegeven omdat het te druk werd. Thuis weten ze ook wel dat het druk is, maar ik heb het altijd al druk gehad.»

Miek: «Vorig jaar liepen wij trouwens ook al voor de kring van hot naar her. Nu is er een beetje meer werk bijgekomen, dat is alles.»

Ruzie

Veto: Zijn kringen nog belangrijk voor de gewone student of willen die gewoon een cursusdienst?

Miek: «Bij ons is dat echt wel belangrijk. De kring is een plek waar je terecht kunt. Als je niets te doen hebt, zit er altijd wel iemand in het kringlokaal. Voor de les wordt er daar verzameld. Het is ook wel omdat we zo’n kleine faculteit zijn dat het zo belangrijk is. Je kent bijna iedereen. Mensen van eerste kandidatuur of tweede licentie zitten niet samen in de les, maar komen elkaar wel tegen op activiteiten van de kring of in het kringlokaal. We zijn echt een gemoedelijk groepje en dat is wel fijn.»

Veto: Hoe zijn de verhoudingen met andere kringen?

Kaat: «Met filosofie werken wij wel samen, ook omdat wij

iets van een vijftien drieëndertigers op en toen was ik wel behoorlijk zat. Ik drink wel graag en ik kan wel tegen de drank, maar als preses moet je niet beter tegen de drank kunnen. Sommigen vinden dat je als student moet drinken. Ik vind het belachelijk te drinken om zat te worden of zo. Dat is mijn ding niet.»

Miek: «Dat is de kring zijn ding niet.»

Veto: De laatste vraag dan. Wat is de erotische uitstraling van een preses?

Miek: (schaterlacht)

Kaat: «Ik wist niet dat een preses een erotische uitstraling had. Misschien moet ik dat dan toch eens gaan gebruiken (lacht). Je komt wel met meer mensen in contact, ook bij LOKO bijvoorbeeld, maar meer niet. Ik zal het weten te zeggen als ik iets merk van erotische uitstraling.»

Veto: Welke vraag willen jullie voorleggen aan de volgende preses?

Miek: «Heeft preses zijn een invloed op je gezondheid, eetgedrag en drinken en roken en zo...»